Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
No 30
25 JULI 1959
LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Ik liep gisteren heerlijk in het zonnetje te wandelen, toen ik opeens achter me iemand hoorde roepen. Ik draaide me om en daar zag ik Kees, een jongen van een jaar of tien, die me wel eens op komt zoeken.

„Ha, die oom Donald!" zei hij. „Weet u, dat ik al op vakantie geweest ben?" Nee, dat wist ik niet, maar ik kon het wel aan hem zien. Hij was zo bruin als een kokosnoot! Ik vroeg hem, waar hij geweest was en toen vertelde hij me, dat hij met z'n vader en moeder en twee broertjes van hem een paar weken in Luxemburg had doorgebracht.

„Het was daar erg mooi, allemaal bossen en bergen en zo, en we hebben er ook wel fijn kunnen spelen. Maar weet u, wat ik nu zo gek vind, oom Donald?" vroeg hij. „Vorig jaar zijn we een week naar Bergen aan Zee geweest, daar had pap een hulsje gehuurd. Dat was niet zo ver weg, maar eigenlijk heb ik daar 'n veel fijnere vakantie gehad! We gingen altijd heel vroeg opstaan en dan de zee in, we hebben grote forten gebouwd en vlotten en we zijn vaak de duinen ingegaan.... ja, dat was toch wel veel leuker, vond ik!"

„Dat is heus niet zo gek, Kees," zei ik. „Natuurlijk is het leuk een eind van huis te zijn, maar een heleboel mensen vergeten, dat ze net zo veel en soms zelfs nog meer plezier kunnen hebben als ze wat dichterbij huis blijven! In het buitenland ken je de taal niet zo goed, is het dus veel moeilijker om vriendjes te maken, je moet je daar aan bepaalde regels houden, die in Nederland vaak heel anders zijn, je weet niet wat er in de buurt te beleven is, zodat je soms blij bent als het weer tijd is om naar huis te gaan.... terwijl je hier zóveel leuke dingen kunt doen, dat je je geen moment hoeft te vervelen en de dagen gewoon omvliegen."

Nou, dat geloofde Kees ook wel en voor hij weer ging spelen zei hij nog: „Ik hoop dat m'n vader volgend jaar weer naar Bergen aan Zee gaat!"

OOM DONALD

DONALD DUCK · Een vrolijk weekblad

Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Hoofdkantoor Ruiterkopersstraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Telefoon 38560.

Abonnementsprijs: Nederland 25 cent per week of f 3,25 per kwartaal. Losse nummers 35 cent. Voor België 50 fr. per 13 nummers. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 14, Berchem-Antwerpen. Telefoon 366164. P.C.R. 80491. — Ned. Antillen, Suriname en Ned. Nieuw-Guinea f 14,— per jaar. Overig buitenland f 13,— per jaar. Girobetaling: Uitsluitend indien U het blad per post ontvangt, gelieve U te storten op postcheckrekening 11043 ten name van De Geïllustreerde Pers N.V. Amsterdam. Indien het blad door een wederverkoper bij U wordt aangeboden, gelieve U te storten op de rekening van het desbetreffende filiaalbedrijf, waarvan wij U de wederverkoper U het gironummer(s) gaarne zullen opgeven.

ATTENTIE! Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd dit blad op te nemen in of ter bewerking te stellen van een beeldverhalenfilm. ©1966 Walt Disney Productions. World rights reserved. — Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.

HUIS TE HUUR

Een vogelhuisje keurig net,
Pas in de groene verf gezet,
Staat glanzend in de zonnegloed,
Het is te huur, je leest het goed!

„Ik huur die villa," zegt Piet Mus,
„Ik wil het huis," gilt Jet, zijn zus,
„Nee, ik," krijst Jantje Tureluur,
„Jij? Ik!" schreeuwt Vinkie,
Jantje's buur.

De rechter komt er aan te pas,
Hij is een slimmerd eerste klas,
Fluks glipt hij 't huis in,
een schandaal!
Hij roept: „Dag, lieve allemaal!"

Een tafel schuift hij voor de deur,
De rechter houdt niet van gezeur,
Hij roept, als hij door 't venster
gluurt:
„Verdwijn, de villa is verhuurd!"

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 23.
1e prijs: A. d. Kemp, **Den Haag.**
2e prijs: A. v. Kampen, **Katwijk a. d. Rijn.**
3e t/m 12e prijs: B. Wiertz, **Landsmeer**; A. Roelfs, **Vlaardingen**; M. Gorkum, **Rotterdam**; R. v. Spreue, **Zaltbommel**; Eddie Rabel, **Groningen**; W. Emsbroek, **Goor**; J. Krijnen, **Wageningen**; D. d. Boer, **Breuketen**; G. Hopman, **Bakkum**; A. Schaft, **Oostzaan.**
13e t/m 22e prijs: W. Pelser, **A'dam**; J. Witte, **Brielle**; F. Leeuw, **Lillo (Blg.)**; G. Goudswaard, **Mijnsheerenland**; Ria Belier, **Enkhuizen**; A. Aerts, **Borkel en Schaft**; J. Savenye, **Nunspeet**; R. Oostdijk, **Stavenisse**; J. Jeunink, **Hoensbroek**; A. d. Haan, **H'zand.**
De oplossing van prijsvraag no. 28 is: **BANKETBAKKER.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Schrijven jullie me maar gerust veel brieven, jongens en meisjes! Want al is het nog zo warm, Oom Donald schrijft jullie allemaal een leuk briefje terug. Daar kun je op rekenen! Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links in de bovenhoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

CHRIS ALBERS, GRONINGEN. Het vervolgverhaal van Olaf was reuze spannend, hè? Hij heeft heel wat moeilijkheden moeten overwinnen, voor hij weer terug kon zeilen naar het hoge Noorden. Hoe vind je het verhaal van Angela en Berto, dat op 't ogenblik in de Duck staat?

MARIJKE VERMEULEN, ARNHEM. Nou, Marijke, eerlijk gezegd ben ik bang, dat de grote Boze Wolf het niet eerder opgeeft, dan wanneer hij alle drie de biggetjes heeft opgegeten.... Maar ik maak me daar niet zo erg ongerust over, want de slimme Knor is er ook nog!

MAX DE GROOT, DORDRECHT. Ik neem het je helemaal niet kwalijk, Max, dat je me dit keer een beetje langer hebt laten wachten met je brief, omdat het zulk mooi weer was. Ik begrijp 't best, hoor! Iedere Nederlandse jongen, die de zon ziet schijnen, wil naar buiten!

NELLIE WITTE, B. OP ZOOM. Ik vond 't heus niet zo'n raar versje, Nellie! Per slot van rekening bèn je een vriendin van mij en om in dichtvorm te vragen of je in ons Vrolijk Weekblad mag staan, is een reuze aardig idee!

HANS VAN RONGEN, SANTPOORT. Goofy was reuze blij met je brief, Hans. Zo blij zelfs, dat hij vroeg of hij de brief mocht houden! Dat vind je toch wel goed, hè? Hij zei dat hij er voortaan wel voor zou zorgen een goed eind uit de buurt van tijgers te blijven.

WALT DISNEY'S

KWIK KWEK en KWAK

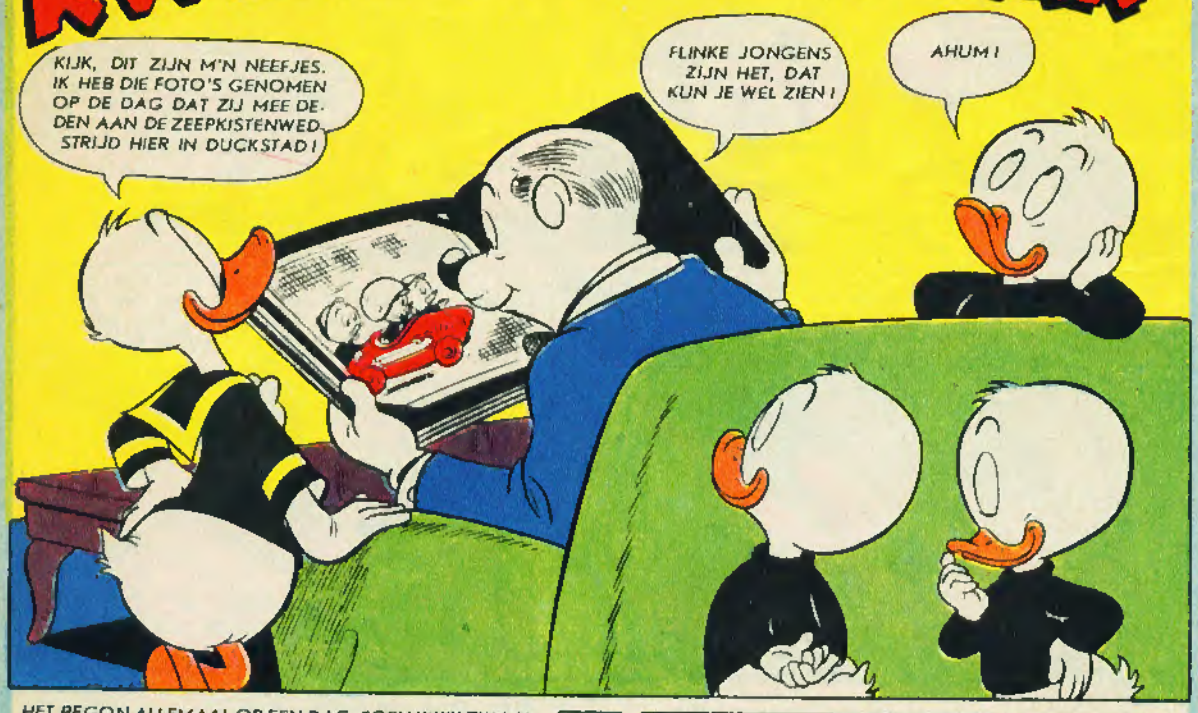

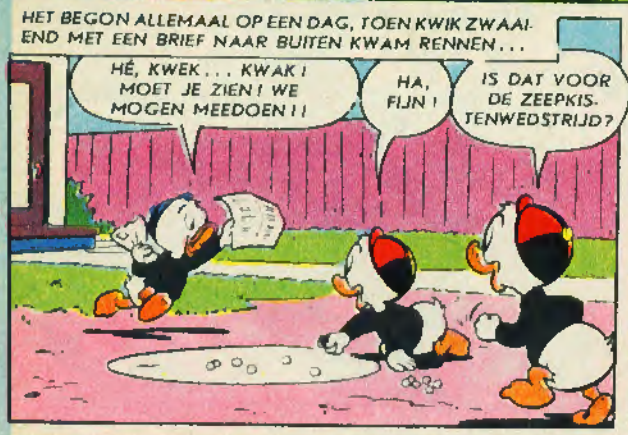

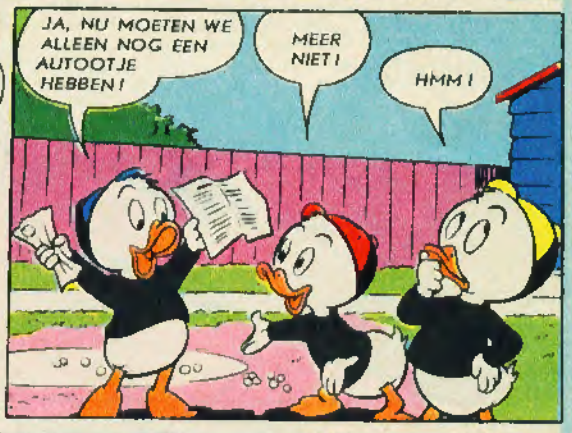

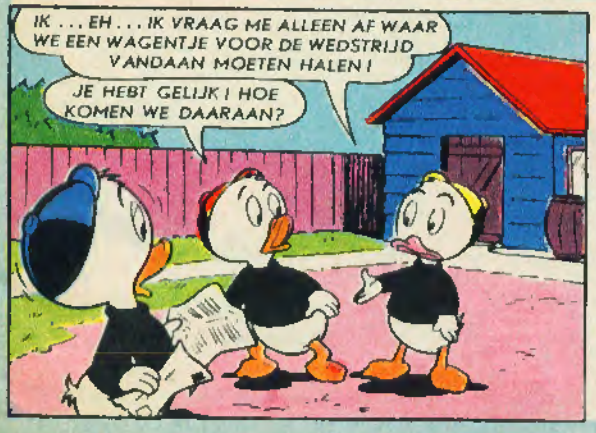

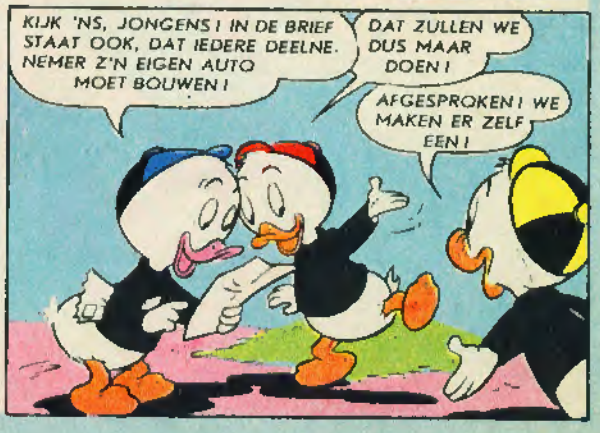

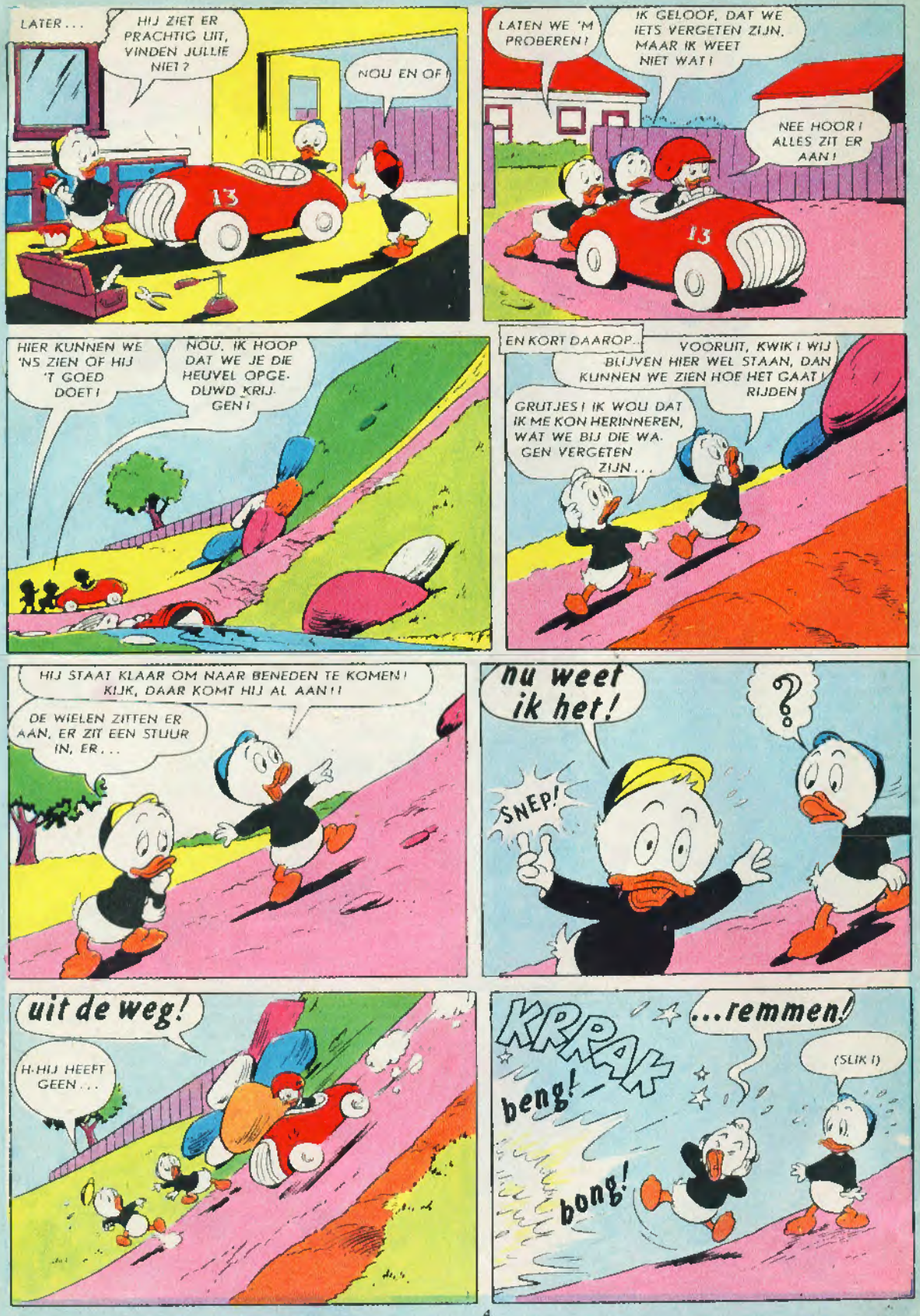
LATER . . .
HIJ ZIET ER PRACHTIG UIT, VINDEN JULLIE NIET?
NOU EN OF!
13
LATEN WE 'M PROBEREN!
IK GELOOF, DAT WE IETS VERGETEN ZIJN. MAAR IK WEET NIET WAT!
NEE HOOR! ALLES ZIT ER AAN!
13
HIER KUNNEN WE 'NS ZIEN OF HIJ 'T GOED DOET!
NOU, IK HOOP DAT WE JE DIE HEUVEL OPGEDUWD KRIJGEN!
EN KORT DAAROP...
VOORUIT, KWIK! WIJ BLIJVEN HIER WEL STAAN, DAN KUNNEN WE ZIEN HOE HET GAAT! RIJDEN!
GRUTJES! IK WOU DAT IK ME KON HERINNEREN, WAT WE BIJ DIE WAGEN VERGETEN ZIJN . . .
HIJ STAAT KLAAR OM NAAR BENEDEN TE KOMEN! KIJK, DAAR KOMT HIJ AL AAN!!
DE WIELEN ZITTEN ER AAN, ER ZIT EEN STUUR IN, ER . . .
nu weet ik het!
?
SNEP!
uit de weg!
H-HIJ HEEFT GEEN . . .
KRRAK
...remmen!
(SLIK!)
beng!
bong!

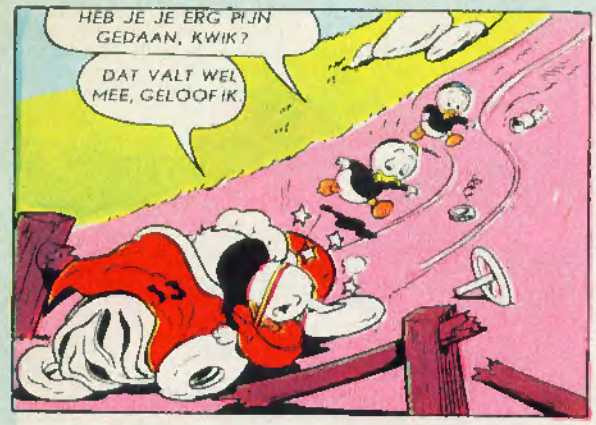
HEB JE JE ERG PIJN GEDAAN, KWIK?
DAT VALT WEL MEE, GELOOF IK.

NOU, KOM MEE, DAN GAAN WE EEN NIEUWE BOUWEN!
MAAR DIT KEER ZULLEN WE DE REMMEN NIET VERGETEN!
NEE, HOOR!

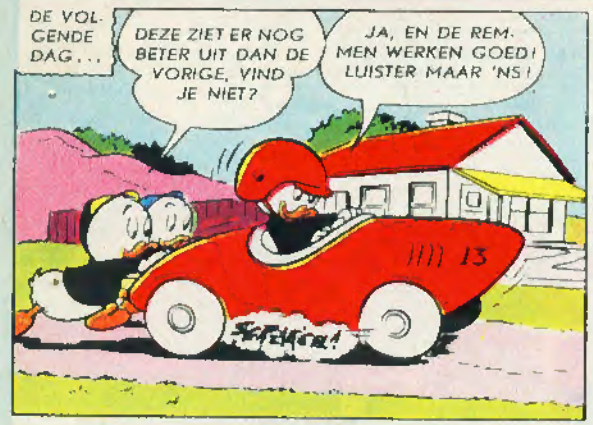
DE VOLGENDE DAG...
DEZE ZIET ER NOG BETER UIT DAN DE VORIGE, VIND JE NIET?
JA, EN DE REMMEN WERKEN GOED! LUISTER MAAR 'NS!

NOU, DAAR GAAT-IE DAN MAAR WEER.
WACHT EVEN! DAAR KOMT FLIP AAN MET Z'N WAGEN!

HEB JE ZIN IN EEN KLEIN WEDSTRIJDJE, FLIP?
NATUURLIJK, JONGENS!

HET GAAT ER OM, WIE HET EERST BENEDEN IS. OP DE PLAATSEN! KLAAR?...
NU KUNNEN WE LACHEN! HA! HA! HA!

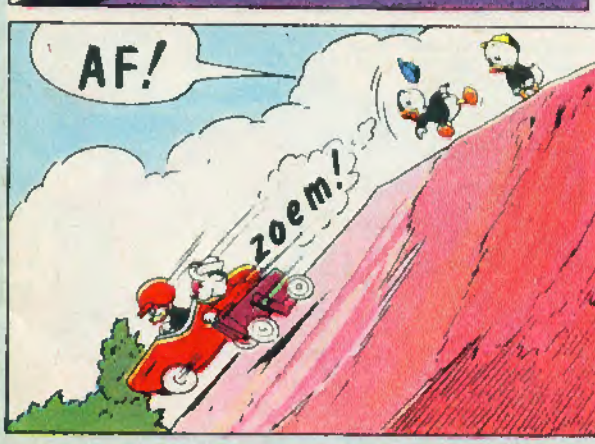
AF!
zoem!

HET WAS EIGENLIJK NIET HELEMAAL EERLIJK, FLIP HEEFT GEEN SCHIJN VAN KANS! HI! HI!
O, DACHT JE DAT?! KIJK MAAR EENS!!

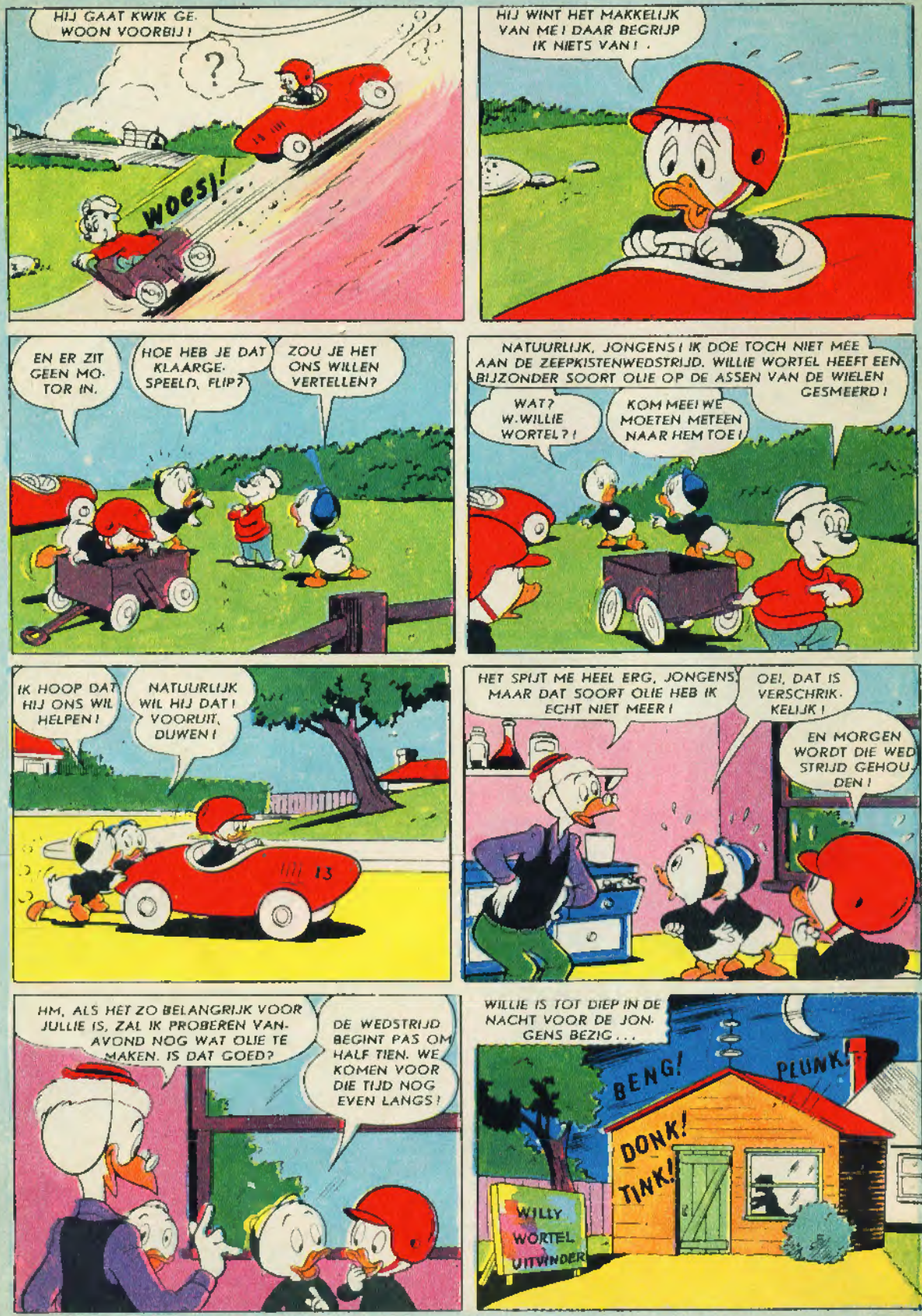
HIJ GAAT KWIK GEWOON VOORBIJ!
?
WOESJ!
HIJ WINT HET MAKKELIJK VAN ME! DAAR BEGRIJP IK NIETS VAN!
EN ER ZIT GEEN MOTOR IN.
HOE HEB JE DAT KLAARGESPEELD, FLIP?
ZOU JE HET ONS WILLEN VERTELLEN?
NATUURLIJK, JONGENS! IK DOE TOCH NIET MEE AAN DE ZEEPKISTENWEDSTRIJD. WILLIE WORTEL HEEFT EEN BIJZONDER SOORT OLIE OP DE ASSEN VAN DE WIELEN GESMEERD!
WAT? W.WILLIE WORTEL?!
KOM MEE! WE MOETEN METEEN NAAR HEM TOE!
IK HOOP DAT HIJ ONS WIL HELPEN!
NATUURLIJK WIL HIJ DAT! VOORUIT, DUWEN!
13
HET SPIJT ME HEEL ERG, JONGENS, MAAR DAT SOORT OLIE HEB IK ECHT NIET MEER!
OEI, DAT IS VERSCHRIKKELIJK!
EN MORGEN WORDT DIE WEDSTRIJD GEHOUDEN!
HM, ALS HET ZO BELANGRIJK VOOR JULLIE IS, ZAL IK PROBEREN VANAVOND NOG WAT OLIE TE MAKEN. IS DAT GOED?
DE WEDSTRIJD BEGINT PAS OM HALF TIEN. WE KOMEN VOOR DIE TIJD NOG EVEN LANGS!
WILLIE IS TOT DIEP IN DE NACHT VOOR DE JONGENS BEZIG...
BENG!
PLUNK!
DONK!
TINK!
WILLY WORTEL UITVINDER

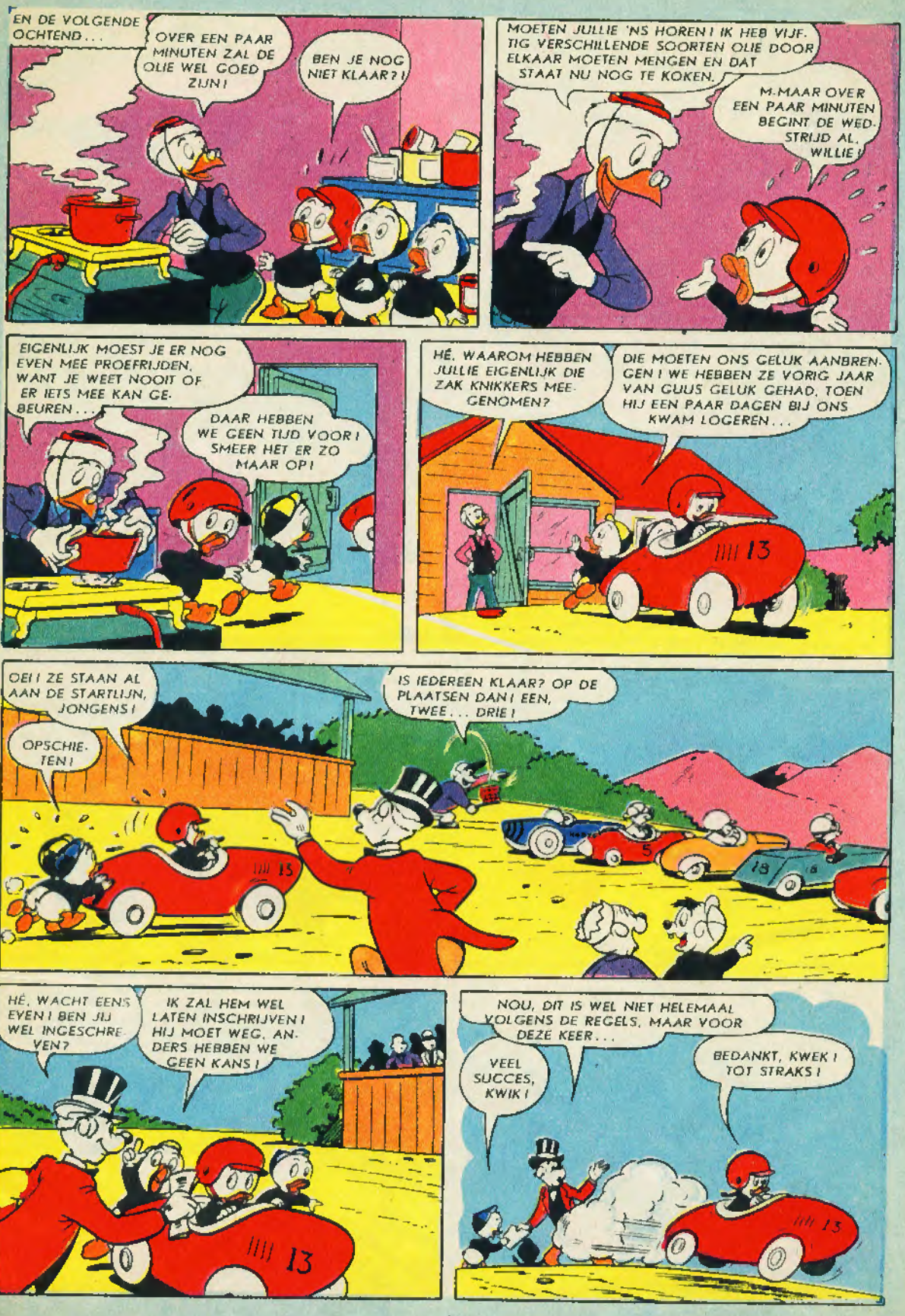
EN DE VOLGENDE OCHTEND...
OVER EEN PAAR MINUTEN ZAL DE OLIE WEL GOED ZIJN!
BEN JE NOG NIET KLAAR?!
MOETEN JULLIE 'NS HOREN! IK HEB VIJFTIG VERSCHILLENDE SOORTEN OLIE DOOR ELKAAR MOETEN MENGEN EN DAT STAAT NU NOG TE KOKEN.
M-MAAR OVER EEN PAAR MINUTEN BEGINT DE WED-STRIJD AL, WILLIE!
EIGENLIJK MOEST JE ER NOG EVEN MEE PROEFRIJDEN, WANT JE WEET NOOIT OF ER IETS MEE KAN GEBEUREN...
DAAR HEBBEN WE GEEN TIJD VOOR! SMEER HET ER ZO MAAR OP!
HÉ, WAAROM HEBBEN JULLIE EIGENLIJK DIE ZAK KNIKKERS MEEGENOMEN?
DIE MOETEN ONS GELUK AANBRENGEN! WE HEBBEN ZE VORIG JAAR VAN GUUS GELUK GEHAD, TOEN HIJ EEN PAAR DAGEN BIJ ONS KWAM LOGEREN...
13
OEI! ZE STAAN AL AAN DE STARTLIJN, JONGENS!
OPSCHIETEN!
IS IEDEREEN KLAAR? OP DE PLAATSEN DAN! EEN, TWEE... DRIE!
13
5
18
HÉ, WACHT EENS EVEN! BEN JIJ WEL INGESCHREVEN?
IK ZAL HEM WEL LATEN INSCHRIJVEN! HIJ MOET WEG, ANDERS HEBBEN WE GEEN KANS!
13
NOU, DIT IS WEL NIET HELEMAAL VOLGENS DE REGELS, MAAR VOOR DEZE KEER...
VEEL SUCCES, KWIK!
BEDANKT, KWEK! TOT STRAKS!
13

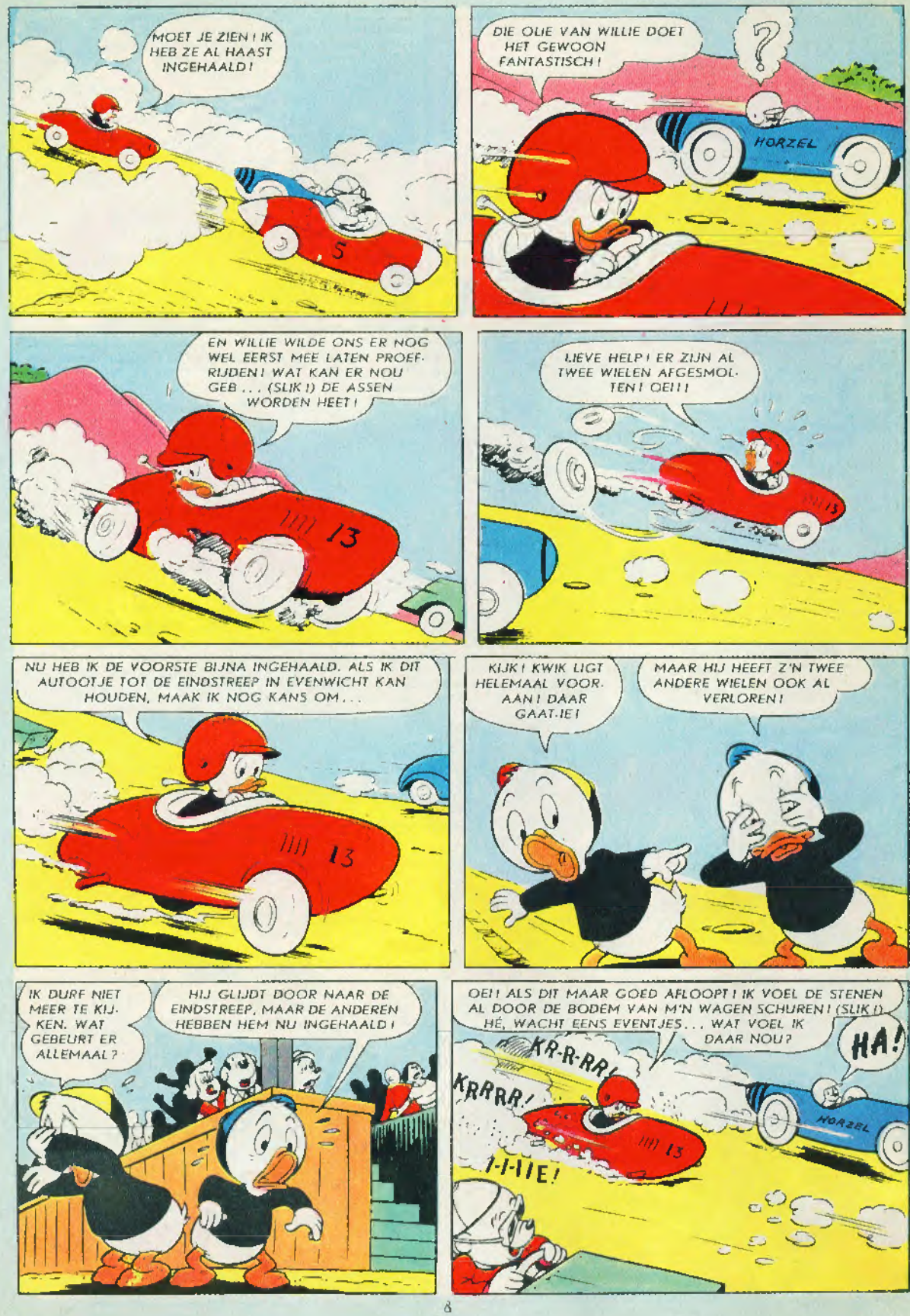
MOET JE ZIEN! IK HEB ZE AL HAAST INGEHAALD!
5
DIE OLIE VAN WILLIE DOET HET GEWOON FANTASTISCH!
?
HORZEL
EN WILLIE WILDE ONS ER NOG WEL EERST MEE LATEN PROEF-RIJDEN! WAT KAN ER NOU GEB . . . (SLIK!) DE ASSEN WORDEN HEET!
13
LIEVE HELP! ER ZIJN AL TWEE WIELEN AFGESMOL-TEN! OE!!!
13
NU HEB IK DE VOORSTE BIJNA INGEHAALD. ALS IK DIT AUTOOTJE TOT DE EINDSTREEP IN EVENWICHT KAN HOUDEN, MAAK IK NOG KANS OM . . .
13
KIJK! KWIK LIGT HELEMAAL VOOR-AAN! DAAR GAAT-IE!
MAAR HIJ HEEFT Z'N TWEE ANDERE WIELEN OOK AL VERLOREN!
IK DURF NIET MEER TE KIJ-KEN. WAT GEBEURT ER ALLEMAAL?
HIJ GLIJDT DOOR NAAR DE EINDSTREEP, MAAR DE ANDEREN HEBBEN HEM NU INGEHAALD!
OE! ALS DIT MAAR GOED AFLOOPT! IK VOEL DE STENEN AL DOOR DE BODEM VAN M'N WAGEN SCHUREN! (SLIK!) HÉ, WACHT EENS EVENTJES . . . WAT VOEL IK DAAR NOU?
KR-R-RR!
KRRRR!
I-I-IIE!
13
HA!
HORZEL

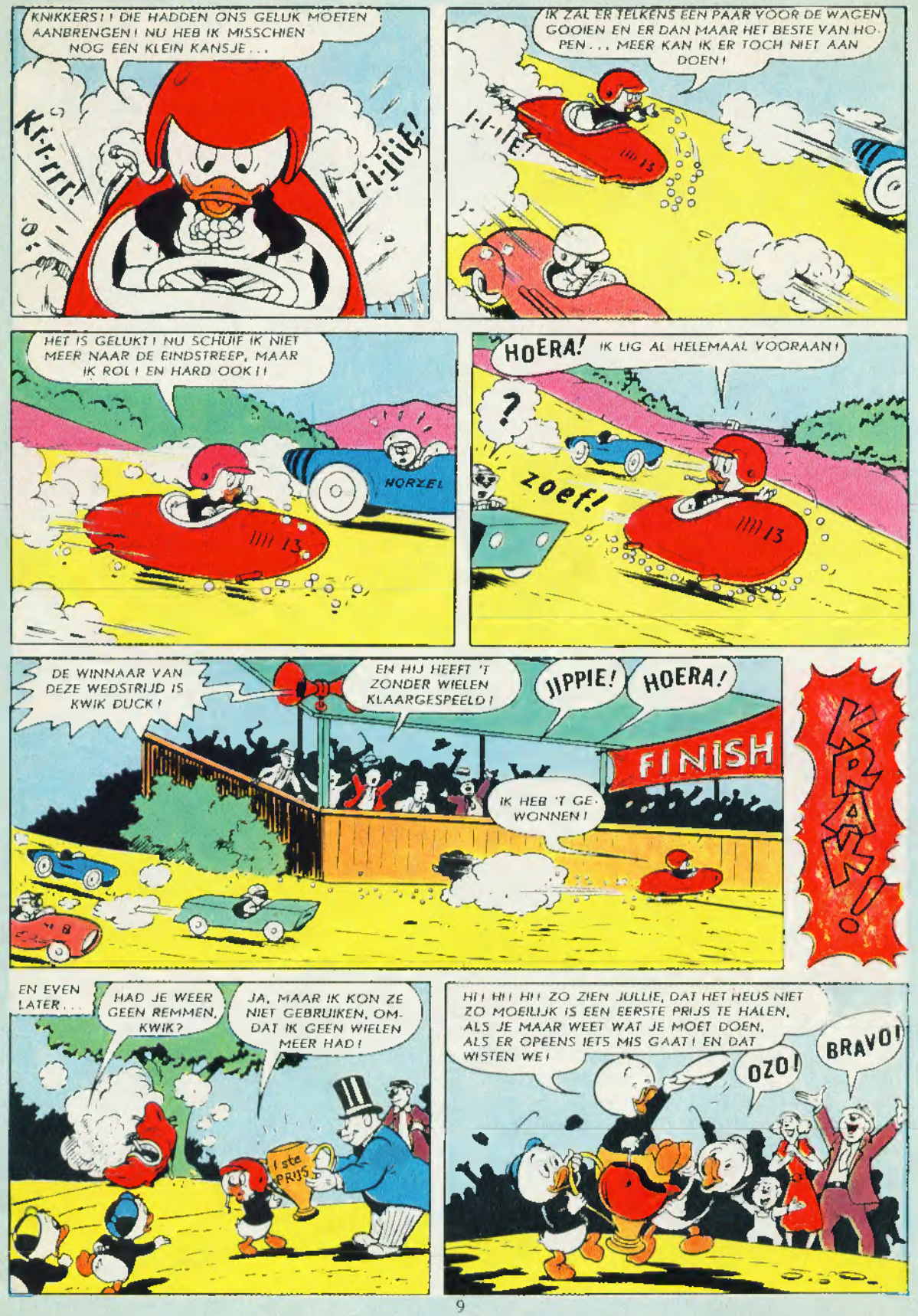
KNIKKERS!! DIE HADDEN ONS GELUK MOETEN AANBRENGEN! NU HEB IK MISSCHIEN NOG EEN KLEIN KANSJE...
Kr-r-rr!
I-I-IIE!
IK ZAL ER TELKENS EEN PAAR VOOR DE WAGEN GOOIEN EN ER DAN MAAR HET BESTE VAN HOPEN... MEER KAN IK ER TOCH NIET AAN DOEN!
I-I-IIE!
HET IS GELUKT! NU SCHUIF IK NIET MEER NAAR DE EINDSTREEP, MAAR IK ROL! EN HARD OOK!!
HORZEL
HOERA! IK LIG AL HELEMAAL VOORAAN!
?
zoef!
DE WINNAAR VAN DEZE WEDSTRIJD IS KWIK DUCK!
EN HIJ HEEFT 'T ZONDER WIELEN KLAARGESPEELD!
JIPPIE!
HOERA!
FINISH
IK HEB 'T GEWONNEN!
KRAAK!
EN EVEN LATER...
HAD JE WEER GEEN REMMEN, KWIK?
JA, MAAR IK KON ZE NIET GEBRUIKEN, OMDAT IK GEEN WIELEN MEER HAD!
1 ste PRIJS
HI! HI! HI! ZO ZIEN JULLIE, DAT HET HEUS NIET ZO MOEILIJK IS EEN EERSTE PRIJS TE HALEN, ALS JE MAAR WEET WAT JE MOET DOEN, ALS ER OPEENS IETS MIS GAAT! EN DAT WISTEN WE!
OZO!
BRAVO!

EN
ATER
7
5
4
10
6

ONZE GROTE VAKANTIEPRIJSVRAAG

OP DE VOLGENDE BLADZIJDE KUN JE LEZEN WAT JE MOET DOEN!

5	2		3	4	4	5	1		2	5	1	2	2	
3	2		1	3	2	3	1		3	1	2	1	5	

Bitjes en Batjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Dit is het huis, waarin wij wonen en met dat „wij" bedoelen we dan iedereen, die in Europa woont.
De eerste letter van het woord Europa hebben we al meerdere

...e postzegels aangetroffen. Denk maar eens aan de sierlijk gekrulde E met 't duifje er boven op de postzegels, die vorig jaar in de zes landen van Klein Europa werden uitgegeven.

In Oostenrijk heeft men, zoals je hier ziet, van de letter E een wolkenkrabber gemaakt en deze neergezet op dat gedeelte van de aardbol waar Europa ligt, om zo bij ons de gedachte wakker te houden, dat „wij in Europa" het allemaal eens moeten zijn, omdat we, als het ware, tezamen in één groot huis leven . . .

BURGEMEESTER GAAT NAAR SCHOOL

In een dorpje op één van onze Zuidhollandse eilanden hebben ze iets heel bijzonders op school. Daar geeft de burgemeester in hoogst eigen persoon aan de kinderen les.
De burgervader vond dat de meisjes en jongens van de dorpsschool heslist geregeld verkeersles moesten hebben.
En toen er niemand was die zich hiermee kon belasten, besloot de burgemeester zelf voor de klas te gaan staan en les te gaan geven. Om de veertien dagen staat hij nu een uur voor de klas. Je begrijpt dat de kinderen er eerst wel een beetje vreemd van op keken, maar al heel spoedig vonden ze het erg leuk en ze zijn er nu trots op ook, want er zullen niet veel plaatsen in Nederland zijn, waar men kan zeggen: „Ik heb les van onze burgemeester!"

VLAGGEN MET NAMEN

Ieder land heeft zijn eigen nationale vlag. Sommige van deze vlaggen hebben in de loop der tijden een bijnaam gekregen, die over de hele wereld bekend is geworden. Je kunt deze bijnamen dan ook overal gebruiken. Zo spreekt men van de Union Jack als men de Engelse vlag en van „de tricolore", als men de vlag van Frankrijk bedoelt. Een heel bekende vlag met een naam is de „stars and stripes" (sterren en strepen), de nationale vlag van de Verenigde Staten van Noord-Amerika.

ONZE GROTE VAKANTIE-PRIJSVRAAG

BESTE JONGENS EN MEISJES

Hoera, hoera! Het is vakantie! Vijf weken ben je vrij van huiswerkzorgen en kun je heerlijk doen waar je zin in hebt! En.. je hebt tevens een mooie gelegenheid om je uiterste best te doen bij het oplossen van de prijsvraag die je op de voorgaande bladzijden kunt vinden. Daar valt heel wat op te bekijken en daar gaat het bij deze prijsvraag om, jongens en meisjes, het héél aandachtig bekijken van deze plaat, maar vooral van de acht plaatjes daar omheen. Je zult al bemerkt hebben, dat op elk plaatje een gedeelte staat van de grote plaat. Zo op 't eerste gezicht zou je zeggen dat die stukken uit die plaat geknipt waren, maar.. dat is toch niet zo! Want op elk plaatje staan **drie** dingen, die in kleur of vorm verschillen van dezelfde dingen op de hoofdplaat, en nu is het zaak op elk plaatje deze drie verschillen op te sporen. De losse plaatjes dragen ieder een nummer en je moet ze in de juiste volgorde behandelen, want het resultaat van je speuren en zoeken moet worden opgeschreven in de hokjes, rechtsonder de prijsvraag. Deze prijsvraag is echt niet zo gemakkelijk, en daarom zal ik jullie een beetje op weg helpen. De onderwerpen moet je als volgt zoeken: op de plaatjes 1, 2, 4, 5, 6 en 7 van boven naar beneden en op die van 3 en 8 van links naar rechts.
Kom, we gaan het eens proberen. We zoeken plaatje 1 op. Heb je dat gevonden? Van boven naar beneden gezocht valt ons 't eerst het vogeltje op, dat verschilt van het vogeltje op de hoofdplaat. En nu opgelet! Zet in het eerste hokje de vijfde letter van dit onderwerp, dus de t, in het hokje daarnaast moet je de tweede letter zetten van het eerstvolgende afwijkende onderwerp, het dak, dus de a. Begrepen? Zo vul je de bovenste rij hokjes in, van links naar rechts en dan de onderste, van links naar rechts. Heb je alle verschillen gevonden en de juiste letters ingevuld, dan lees je een goede raad, die ik jullie graag geef op 'n regenachtige dag.
Schrijf je oplossing op een briefkaart (vooral **niet** in een brief), zet op de adreszijde „Vakantieprijsvraag" en stuur die kaart vóór 30 juli aan: Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet duidelijk te vermelden: je NAAM, ADRES, LEEFTIJD en of je een JONGEN of MEISJE bent. Ik wens jullie allemaal veel succes!

OOM DONALD

EN DIT ZIJN DE PRIJZEN!

Eerste prijs: Voor de jongens van 6 t m 10 jaar: een elektrische trein; voor de meisjes van 6 t m 10 jaar: een poppewagen met pop en toebehoren; voor de jongens van 11 t/m 15 jaar: een opblaasbare rubberboot plus peddel; voor de meisjes van 11 t m 15 jaar, een leuk fauteuiltje.

Er zijn twee tweede prijzen: Voor de jongens van 6 t m 10 jaar: een grote metalen bouwdoos; voor de meisjes van 6 t m 10 jaar: een weefgetouw met wol; voor de jongens van 11 t/m 15 jaar: een mooi magnetisch voetbalspel; voor de meisjes van 11 t/m 15 jaar: een snuezig reiswekkertje.

Er zijn tien derde prijzen: Voor de jongens van 6 t/m 10 jaar: een zelf-bouw garage plus autootjes; voor de meisjes van 6 t m 10 jaar; een grote bordenrdoos; voor de jongens en meisjes van 11 t m 15 jaar; een tafeltennisspel.

Verder zijn er voor de jongens en meisjes van beide leeftijdsgroepen nog 50 letterspelen en 50 Ralley de Monte Carlo spelen. Bovendien liggen er nog 200 boeken op jullie te wachten.
Zoals je ziet, er is weer een schat aan prijzen, dus doe je best!

OLLE KAPOEN EN DE PLAGIAAN

DE KOBOSSER, HET MANNETJE, DAT VOOR ALLE DIEREN, PLANTEN EN BOMEN VAN HET BOS MOEST ZORGEN, WERD BIJ ZIJN WERK ERG GEHINDERD DOOR EEN RAAR BEEST, EEN PLAGIAAN: MAAR PUK TOFFEL WIST WEL EEN MANIER OM DIT LASTIGE DIER TE VERJAGEN: MET ZIJN TROMMEL...! . ALLE DIEREN HEBBEN EEN HEKEL AAN LAWAAI," ZEI HIJ EN DAT WAS WAAR! VOORAL EEN BERENMOEDER WOND ZICH ERG OP, WANT DOOR PUKS GETROMMEL WAREN HAAR BERENKINDERTJES VERSCHRIKT WAKKER GEWORDEN.

HIERVAN ZAL DIE PLAGIAAN VAST WEL . . .

. . . SCHRIK-KEN . . . ! HELP . . . EEN BEER . . . !

TSSSK-KLUK-KLUK !

GRROMM . . . !

PUK SMEET ZIJN TROMMEL WEG EN RENDE ANGSTIG HET BOS IN. EN OP EEN BOOMTAK ZAT DE PLAGIAAN EN BEKEEK DIT ALLES MET VERBAASDE OGEN.

IEP.
IEP.OEHA . . .
DE PLAGIAAN GLEED NAAR BENEDEN EN PAKTE DE TROMMEL. HET DIER HIELD ZEKER VEEL VAN MUZIEK, MAAR . . . . . DE MOEDERBEER NIET! WOEDEND DRAAIDE ZIJ ZICH OM EN RENDE TERUG.
KSSSH.
KSSSH . . . !
DE PLAGIAAN VLUCHTTE IN DE BOOM EN DE BEER WIERP ZICH GROMMEND OP DE TROMMEL. MAAR ER WAS NOG IEMAND, DIE ZICH BOOS MAAKTE OVER HET LAWAAI: DE KOBOSSER . . . . .
WAT EEN HERRIE! DAT HOORT NIET IN EEN BOS! ZOU DAT DIE MALLE PUK TOFFEL ZIJN? NEE MAAR . . . DAT IS . . .

©1959 Marten Toonder/De Geïllustreerde Pers N.V.
Alle rechten voorbehouden.

WORDT VERVOLGD

DE SPEURT

VAN ANGELO EN

Terwijl Angela en Berto Baroni de schapen in veiligheid brengen komt de vulkaan Vesuvius tot uitbarsting. De kinderen worden op weg naar huis door een man van het Rode Kruis meegenomen naar een kamp, waar de vluchtelingen uit Veroni, het dorpje waar ze wonen, zijn samengebracht. Er is daar nog een Baroni doch deze man blijkt geen familie te zijn. Als Berto hoort, dat z'n zusje niet bij hem kan blijven, neemt hij haar bij de hand en verdwijnt met haar onder een tentzeil naar buiten.

Het spannende avontuur van twee Italiaanse kinderen geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

„KOM mee!" riep Berto, terwijl hij zijn zusje meetrok. „Ik heb een plan!"

„Kinderen!" hoorden ze de dikke zuster in de tent opgewonden uitroepen. „Kinderen, kom terug!"

Maar ze waren voorlopig buiten haar bereik en vlug verdwenen ze tussen de door elkaar lopende mensen. Niemand schonk enige aandacht aan de twee kinderen, ze hadden genoeg aan hun eigen zorgen. Berto trok Angela mee door de menigte, tot ze in een hoek bij de prikkeldraadversperring kwamen.

„Ik heb een goed plan," hijgde Berto. „We gaan naar de man die ook Baroni heet. Die man in afdeling C, weet je wel?"

„En dan?" vroeg Angela. Het kon haar eigenlijk maar weinig schelen, wat er zou gebeuren. Ze was te moe om te denken, maar vol vertrouwen keek ze haar oudere broer aan.

„Die man kan ons helpen, Angela. We moeten weer naar hem toe!" antwoordde de jongen snel. „Hier, trek je schoenen aan!"

Terwijl ze met hun schoenen bezig waren, kwam er een vrouw op hen toelopen. „Zijn jullie niet de kinderen van Baroni?" vroeg ze vriendelijk. „Zijn jullie ouders óók hier?"

„Hé, waar moet dat naar toe?" vroeg hij.

Berto en Angela herkenden haar onmiddellijk. Het was de vrouw van 'n winkelier uit Veroni, maar voor Angela kon antwoorden, zei Berto gejaagd: „Ja, mevrouw, allemaal hier!"

Verwonderd keek Gina haar broer aan, maar ze begreep dat ze nu niets moest zeggen. Ze moest Berto het woord laten doen. Die had immers een plan?

„Waar zijn jullie ouders dan? Je moeder was toch... ik bedoel... je moeder kon toch moeilijk lopen. Lag ze niet altijd in bed?" vroeg de vrouw, terwijl ze Angela door de verwarde zwarte haren streek.

„Ze zijn daarginds, dáár...." en Berto wees zo maar in een richting. „Ze wachten daar op ons! Dag mevrouw!" en hij trok zijn zusje weer mee.

„Tegen niemand praten!" waarschuwde Berto. „Vader en moeder zijn niet hier, dat weten we nu. Als mensen, die ons kennen, dat horen, dan zijn we zó weer bij de dikke zuster terug. We moeten die meneer Baroni vinden!"

„Maar wat wil je dan van die man?"

„Zul je wel zien!" was het enige antwoord. „Kom mee!" Berto herinnerde zich dat de Roode Kruisman hen naar de C afdeling had gebracht, waar ze een naamgenoot hadden aangetroffen, een klein, bleek en hatteloos uitziend mannetje, die ook Baroni heette. Deze man moest hen helpen uit dit kamp weg te komen. Ze moesten naar Napels of desnoods naar Rome zien te komen. Daar waren vader en moeder vast en zeker naartoe gevlucht, die wisten immers niet beter of zij, Angela en Berto, waren op de helling van de vulkaan omgekomen. Ze hadden nog een oom en tante in Rome en daar zouden ze natuurlijk naar toe gaan. Dat was de enige familie waar Berto van wist. Toen ze bij de ingang van de C afdeling kwamen, stond daar weer de wacht, die de Roode Kruisman ook had aangehouden.

„Waar moet dat naar toe?" informeerde hij, toen ze ongemerkt langs de man probeerden te glippen.

„Naar onze ouders!" antwoordde Berto vrijmoedig en hij wilde doorlopen, maar de wachter greep hem bij z'n arm.

„Jullie ouders?" en onderzoekend keek hij de twee aan. „Zijn jullie straks ook niet hier geweest, met die meneer van het Roode Kruis?"

„Wij?" vroeg Berto en hij probeerde erg verbaasd te kijken.

„Ja zeker, jullie! Jullie ouders zijn toch niet in deze afdeling? Wacht.... Ik loop wel even met jullie mee!" besloot hij daarop.

„Niet nodig," verweerde Berto zich. Hij wilde in geen geval terug naar die dikke zuster, want daar zou dit wel op uitdraaien, dat begreep hij wel.

„Jullie hebben in deze afdeling niets te maken!" zei de man streng. „Deze mensen gaan straks allemaal naar de stad."

„Naar welke stad?" vroeg Berto onmiddellijk.

„Deze afdeling is voor Rome.... maar wat gaat jou dat aan, manneke? Wat zoeken jullie hier?"

„Niets!" riep Berto uit en trok zijn zusje weer vlug met zich mee. Het volgende ogenblik waren ze alweer opgenomen in de druk en zenuwachtig heen en weer lopende mensenmenigte. Velen liepen te sjouwen met dekens.

Een ogenblik bleef Berto staan en keek zijn zusje weifelend aan. „Wat zullen we doen.... proberen door de uitgang van het kamp te komen?"

„Ik weet het niet," bekende Angela met een lange zucht.

„Je hebt toch gehoord, dat de mensen van afdeling C op transport naar Rome wachten?" drong Berto aan.

„Nou.... wat zou dat?" zuchtte Angela

En met één hand duwde hij de onderste

TOCHT

BERTO

nogmaals. „Rome, de grote stad. Daár hebben we familie. Daár moeten we vader en moeder vinden. Sta op, Angela, we moeten in afdeling C zien te komen en dan die meneer Baroni vinden. We komen die uitgang toch niet door," en hij wees in de richting van de poort, waar het 'n gedrang was van belang en waar wachters stonden opgesteld met Roode Kruisbanden om de mouw. Ze hielden iedereen aan die het kamp in kwam of er weer uit wilde. „Hoe vinden we die meneer?" vroeg Angela, terwijl ze moeizaam overeind kwam. „Ik ben doodmoe!"

„Nog even volhouden.... we lopen gewoon langs de draadversperring. Ginds bij de rand van het bos kunnen we misschien onder de draad door. Daar staat geen mens en er let toch niemand op ons! Dan hoeven we alleen die meneer Baroni nog maar te vinden."

Vlug liepen ze de versperring langs. Binnen de afrastering zaten de mensen in het gras te wachten op het

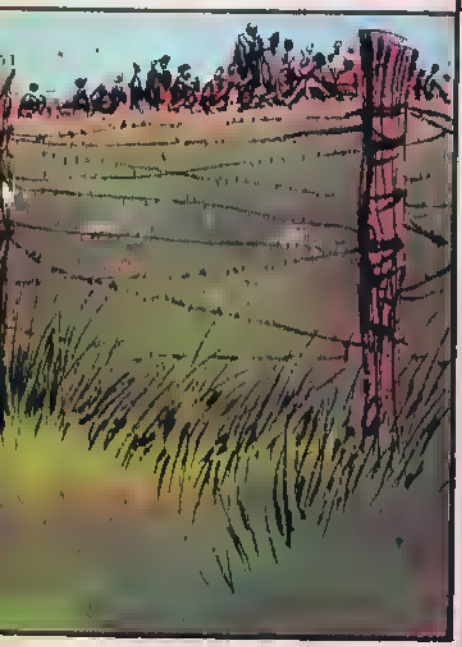

draad zo ver mogelijk naar boven....

transport, dat hen naar Rome zou brengen. Van deze mensen was in de Roode Kruisient vastgesteld, wie ze waren en hun namen waren op lange lijsten geplaatst. In de stad moesten ze op verschillende adressen voorlopig onderdak krijgen. Aan de ene kant grensde de afdeling aan een bosrand en toen ze daar aangekomen waren, bleven ze staan. Hier waren geen mensen en ook binnen de afrastering wos er niemand in de buurt.

„Ga zitten!" zei Berto. Hij liet zich zelf ook meteen in het hoge gras vallen. „We moeten onder het draad door, Angela!"

Met één hand tilde hij de onderste draad zo hoog mogelijk op en even

„Drie!" riep Berto, voor de man iets kon zeggen.

later waren ze allebei binnen de versperring. Het gras stond hier zo hoog, dat ze liggend onmogelijk gezien konden worden.

„Als iemand je iets vraagt, zeg je gewoon dat je ouders in deze afdeling zijn," zei Berto, „anders worden we er weer uitgezet."

Angela knikte. Gevolgd door zijn zusje kroop Berto nu op handen en voeten in de richting van de mensen. Nu en dan keek hij even om, om te zien of zijn zusje hem nog volgde. Toen ze zo een heel eind gevorderd waren, stond Berto plotseling op en bedulde Angela het zelfde te doen. Alsof het de gewoonste zaak van de wereld was liepen ze nu op de overal in groepjes verspreid liggende vluchtelingen toe. Niemand scheen aandacht aan hen te besteden.

„Weet je nog hoe die man er uit zag?" vroeg Berto, Angela aankijkend, maar deze schudde het hoofd. „Een klein mannetje met een bleek gezicht was het," dacht Berto hardop. „Hij zag er arm uit."

In het midden van afdeling C hadden mensen van het Roode Kruis een lange tafel neergezet waarop nu een grote dampende pot met soep stond. Een Roode Kruisman riep telkens een aantal namen af van mensen die een bord soep en een paar boterhammen konden komen halen. Vlak bij de tafel bleven de kinderen staan, hand in hand.

„Vraag voor ons ook een bord," fluisterde Angela, terwijl ze begerig naar de dampende soep keek. „Ik rammel van de honger!" Weer riep de man een aantal namen af en plotseling hoorden ze ook Baroni! „Hier!" riep Angela onverwachts, maar Berto gaf haar een ruk aan haar arm. „Houd je mond dicht, anders verraad je ons!"

Verschillende mensen kwamen telkens naar voren om hun soep en brood te halen en daar ontdekte Berto ineens het haveloos uitziende mannetje, dat ook Baroni heette. „Kom!" zei Berto opgeruimd. „Daar is die meneer Baroni! Niets zeggen. Laat mij maar praten!" Vlug liep hij op de man toe en fluisterde: „Meneer Baroni!" Verbaasd keek het mannetje de beide kinderen aan. „Zijn jullie daar weer?" mompelde hij.

„Wij heten ook Baroni, meneer," fluisterde Berto vlug, maar op heizelfde moment vroeg de soepman: „Baroni?" Het bleke mannetje knikte bevestigend. „Hoeveel borden?" klonk het verder.

„Drie!" antwoordde Berto, voor het mannetje iets kon zeggen. „Drie?" herhaalde het mannetje verbaasd.

„Uw kinderen eten ook soep!" antwoordde Berto onverstoorbaar.

„Hè.... o ja, natuurlijk!" zei het mannetje nu en even later liepen ze alle drie op een rijtje naar de plaats waar het boeltje van meneer Baroni lag, ieder met een bord soep en sneden gesmeerd brood in de hand.

„Wie zijn jullie en wat moeien jullie.... behalve soep?" vroeg Baroni.

„Ik zal u dadelijk alles vertellen, meneer," fluisterde Berto haastig, bang dat iemand hen zou horen. „Wij gaan met u mee!"

„Met mij mee? Waar naar toe, als ik vragen mag?" vroeg 't mannetje, Berto nog steeds verbaasd aanstarend. „Ik ken jullie helemaal niet!" Berto antwoordde niet, maar hij en Angela volgden meneer Baroni naar z'n plaatsje en gingen daar onmiddellijk in het gras zitten. Als hongerige wolven vielen ze op hun soep en brood aan. Met open mond zat meneer Baroni hen aan te staren, maar hij liet de kinderen eerst eten. Eén ding was hem wel duidelijk: die kinderen waren uitgehongerd.

„En als jullie me nu eerst eens vertellen wat dit allemaal te betekenen heeft," vroeg hij vriendelijk, toen Angela en haar broer zich voldaan achterover lieten vallen.

„U bent onze vader en wij gaan met u mee naar Rome! Als u het goed vindt natuurlijk!" begon Berto, met de deur in huis vallend.

„Ik jullie vader? Hoe kom je daar nou bij? Dat vroeg vanmiddag die man van het Roode Kruis ook al! Ik heb

helemaal geen kinderen." — „Nee, meneer, we zijn niet echt uw kinderen, maar we doen net alsof!" ging Berto voort. „Wij zijn onze vader en moeder kwijt."

De man keek hen een ogenblik verwonderd aan en zei toen: „Ik geloof niet, dat ik dat kan doen, kinderen, ik moet jullie weer naar die meneer van het Roode Kruis brengen." — „Maar wij heten ook Baroni!"

„Er zijn zo veel Baroni's in Italië!" riep het mannetje boos uit.

Berto vertelde nu de hele geschiedenis. Hij vertelde hoe ze hun ouders waren kwijt geraakt en hoe ze hadden gehoord dat de mensen in afdeling C wachtten op transport naar Rome. „Ik denk dat mijn vader en moeder naar Rome zijn!" besloot hij. „Daar moeten wij dus ook heen! Als we nu doen alsof wij uw kinderen zijn, dan kunnen we ook met dat transport mee!"

Even scheen de man in gepeins verzonken, maar tenslotte zei hij: „Nee, ik kan het onmogelijk doen. Ik kan toch niet zeggen dat jullie mijn kinderen zijn? Jullie moeten terug naar die Roode Kruistent, daar zullen ze jullie goed verzorgen. Ze zullen jullie ouders wel opzoeken!" — „We gaan niet terug naar de zuster in die tent," zei Berto beslist en keek daarbij zijn zusje van opzij aan. „Mijn zusje wil ook niet terug!" en Angela schudde haar hoofd. „Als u ons niet wilt helpen, dan gaan we alleen!"

Meneer Baroni staarde voor zich uit en zei een tijdlang niets. Toen hij daarop de kinderen weer aankeek en twee paar vragende kinderogen op zich gericht zag, besloot hij: „Goed, ik zal jullie helpen.... maar.. eh.., wat moet ik met jullie in Rome beginnen? Hebben jullie daar familie?"

„Tante Maria!" zei Angela. „Weet jij haar adres, Berto?"

„We hebben haar al zolang niet meer gezien. Ik herinner me eigenlijk niet eens hoe ze er uit ziet, maar oom Marino werkt bij de tram, dat weet ik wel. Dat heeft mijn vader wel eens verteld." — „Hoe heet die oom van je? Ik bedoel Marino wie?" wilde meneer Baroni weten.

Berto dacht diep na. „Montezn," antwoordde hij toen. „Zo heten ze." — „Mooi dan gaan jullie in Rome meteen bij de trammaatschappij informeren naar het adres van je oom en tante, en dan heb ik verder niets meer met jullie te maken. Spreken we dat af?"

De kinderen knikten. Onderzoekend keek Baroni zijn nieuwe kinderen enige ogenblikken aan. Weten jullie wel zeker dat jullie ouders nog leven? Eh.. ik bedoel.. eh.. natuurlijk leven ze nog, maar misschien zijn ze niet naar Rome gereisd. Naar Napels, bijvoorbeeld, dat is toch veel dichterbij.

„Daar hebben we geen familie. Vader en moeder zijn arme mensen en ze zullen wel naar familie gegaan zijn. Tante Maria is de enige familie die we hebben."

Daarop vertelde de man dat hij zelf zijn vrouw had verloren. Tijdens de uitbarsting was hij juist aan de andere kant van het dorp, niet ver van Veroni. Toen hij later bij zijn woning kwam, was deze geheel verwoest en zijn vrouw had hij nergens kunnen vinden. Hij had gehoopt haar hier in dit kamp aan te treffen, maar het was vergeefse hoop geweest. „Misschien ligt ze wel begraven onder het puin!" zuchtte hij treurig.

„We weten eigenlijk ook niet of vader en moeder nog leven," zei Berto peinzend. „Niemand heeft ze gezien.. misschien in Rome...." — „Ja misschien," herhaalde de man en medelijdend streelde hij de beide kinderen door het haar. „Misschien komt alles nog terecht...."

Even later kwam een wagen het terrein oprijden, volgeladen met dekens. Velen zouden die nacht buiten moeten doorbrengen. Niemand kon zeggen wanneer ze naar Rome zouden vertrekken. Toen meneer Baroni het aan een Roode Kruisman vroeg, kreeg hij slechts ten antwoord: „We weten nog niets. De autobussen moeten nog uit Napels komen."

„Drie dekens," zei meneer Baroni. „Twee voor mijn kinderen." Angela en Berto keken een andere kant uit. Onderzoekend keek de Roode Kruisman hen aan, maar haalde toen drie dekens van zijn wagen en riep: „Rol je er maar goed in. Het kon wel eens fris worden!"

Het begon intussen al te schemeren en overal maakten de vluchtelingen zich klaar voor de komende nacht in de open lucht. In een hoek van de afdeling had men enkele grote schijnwerpers opgesteld die nu ontstoken werden en hun felle stralen in alle richtingen wierpen. Roode Kruismensen liepen nog steeds bedrijvig af en aan. Hier en daar klonk het gehuil van kleine kinderen, die niet op de grond wilden slapen. Zwijgend zaten groepjes mensen bij elkaar, terwijl anderen weer doelloos heen en weer liepen. Het begon langzamerhand rustiger in het kamp te worden. Buiten aan de ingang meldden zich nog steeds nieuwe vluchtelingen voor onderdak en voedsel. Die moesten nog allemaal ingeschreven en van het hoognodige voorzien worden.

Angela en Berto lagen ieder warm in een deken gerold op hun rug naar de sterren te kijken. Beiden dachten aan hun ouders en aan de dag van morgen. Wat zou die brengen? Langzaam nam het geroezemoes om hen heen af, tot ze tenslotte helemaal niets meer hoorden.

Hoofdschuddend liet de kleine bleke meneer Baroni zijn blik over de slapende kinderen gaan. Wat zagen ze er vermoeld, ongelukkig en verwaarloosd uit. Hij bekeek zich zelf eens. Hij zag er zelf niet veel beter uit! Maar ja, ze mochten blij zijn dat ze nog leefden.

Hoelang ze geslapen hadden, wisten ze niet, maar plotseling schrokken de kinderen wakker. Overal om hen heen heerste weer bedrijvigheid. Uit de luidsprekers op 't veld klonken namen en ook die van Baroni werd genoemd. „Melden bij de bussen aan de ingang!" klonk de order.

Haastig zochten de vluchtelingen, wier namen werden afgeroepen, hun weinige bezittingen bij elkaar en sjokten naar de ingang van het kamp, waar ze verdeeld werden over een groot aantal autobussen. Toen de kinderen met hun aangenomen vader zich bij de bussen meldden, troffen ze daar weer dezelfde man aan, die de wacht bij afdeling C had gehouden. „Baroni!" meldde de kleine man zich, terwijl hij zijn koffertje neerzette. „En twee kinderen!"

„Twee kinderen?" De man raadpleegde zijn lijst. „Twee kinderen? Die?" Dit zeggende wees hij op Berto en Angela, die hij onmiddellijk herkende. „Hoe zijn jullie..", maar vóór hij uit kon spreken, herhaalde Baroni: „En twee kinderen!"

„Maar die staan niet op mijn lijst!" wierp de Roode Kruisman tegen. „Dat is uw zaak, meneer. Ik heb die lijst niet opgemaakt. Maar ik neem mijn kinderen mee!"

„Ik kan niet...." begon de ander weer, maar achter Baroni begonnen nu de andere vluchtelingen ongeduldig te worden. „Wat is er nou weer? Schiet toch op!" De man haalde zijn schouders op. „Instappen!" zei hij. „Baroni,... èn twee kinderen."

Weinige minuten later vertrok de bus in noordelijke richting, „vader" Baroni en zijn twee kinderen achterin, een onbekende toekomst tegemoet....

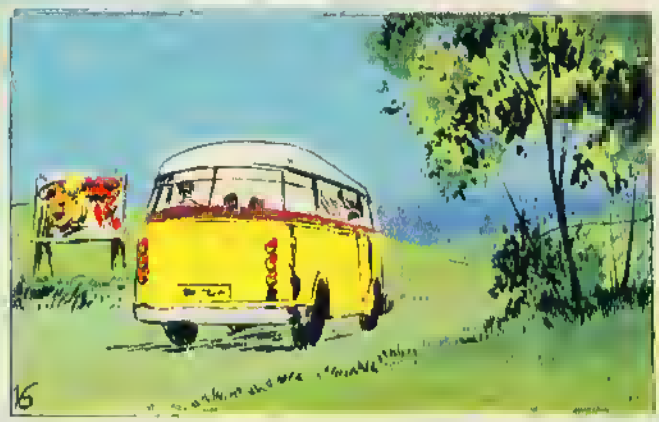

Even later vertrokken ze. Een onbekende toekomst tegemoet...

Hoe zal het de twee kinderen in Rome vergaan? Zullen zij daar hun oom vinden? De volgende week kun je hier meer over lezen!

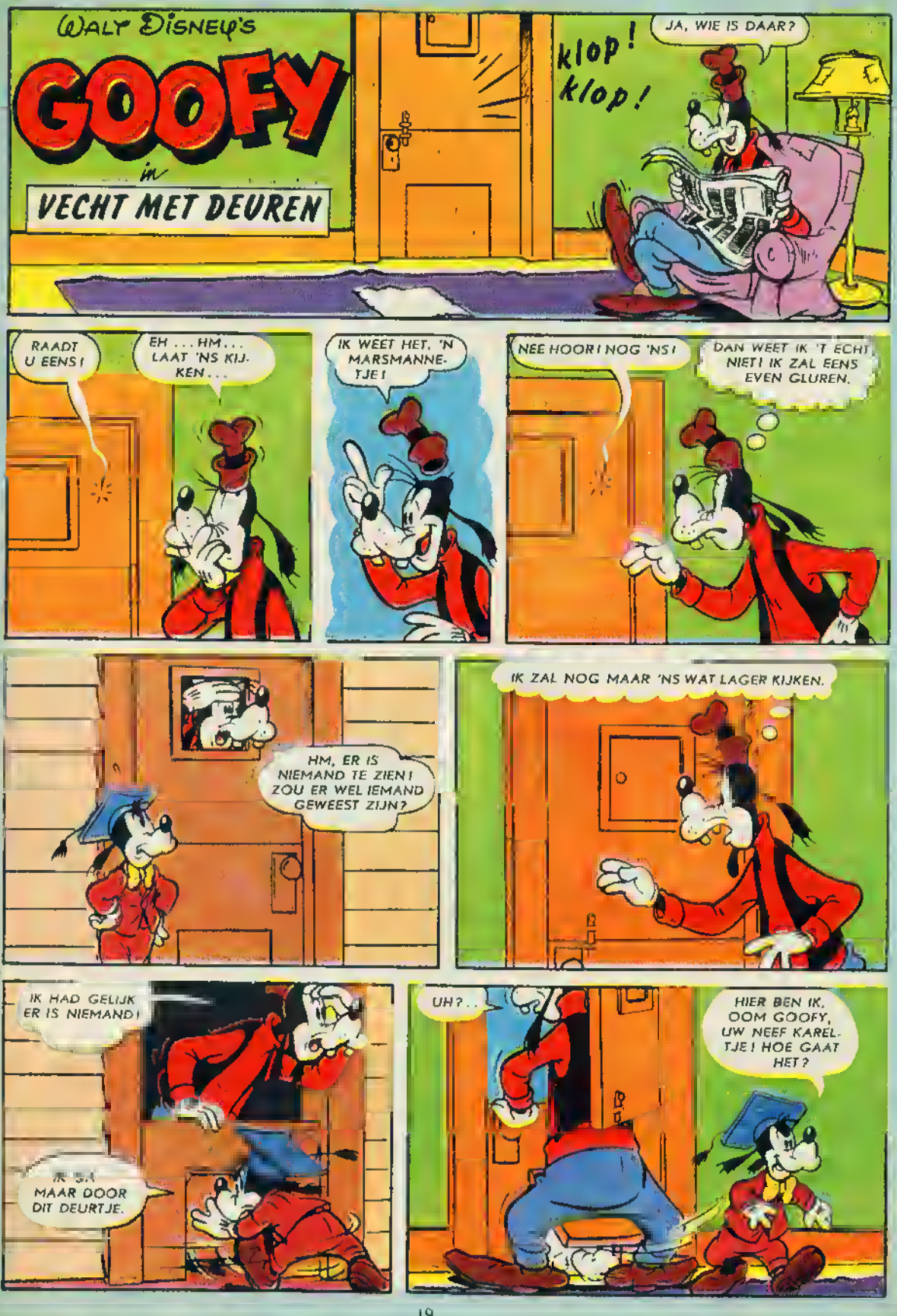
WALT DISNEY'S
GOOFY
in
VECHT MET DEUREN
klop! klop!
JA, WIE IS DAAR?
RAADT U EENS!
EH . . . HM . . . LAAT 'NS KIJKEN . . .
IK WEET HET, 'N MARSMANNETJE!
NEE HOOR! NOG 'NS!
DAN WEET IK 'T ECHT NIET! IK ZAL EENS EVEN GLUREN.
HM, ER IS NIEMAND TE ZIEN! ZOU ER WEL IEMAND GEWEEST ZIJN?
IK ZAL NOG MAAR 'NS WAT LAGER KIJKEN.
IK HAD GELIJK ER IS NIEMAND!
IK GA MAAR DOOR DIT DEURTJE.
UH? . .
HIER BEN IK, OOM GOOFY, UW NEEF KARELTJE! HOE GAAT HET?

KARELTJE?! MAAR HOE BEN JIJ NOU...
KIJK UIT, OOM GOOFY! DAT SOORT DEUREN IS GEVAARLIJK!
KA-BONK!
IK HEB ER NOOIT LAST MEE GEHAD TOT JIJ KLOPTE!
JAJA, OOMPJE, DAT ZAL WEL!
OEMPF
DAAR HEB JE HET NU AL WEER! U MOET NODIG EENS EEN LESJE IN DEURVEILIGHEID HEBBEN!
U ZULT ER OP DE ALLEREERSTE PLAATS AAN MOETEN DENKEN, DAT U STEEDS NAAR DE DEUR BLIJFT KIJKEN. DAN KUNT U ER EENVOUDIG NIET TEGENAAN LOPEN!
IK GA 'T METEEN PROBEREN!
HA! HA! JE KUNT ME TOCH NIETS DOEN ALS IK JE MAAR STRAK BLIJF AANKIJKEN.
O-OOM GOOFY!
DIT IS DE KELDERDEUR!!
JA, HIJ KWAM ME AL ZO BEKEND VOOR!
IK BEDOELDE HELEMAAL NIET DAT U UW HOOFD MOEST OMDRAAIEN OM DE DE DEUR IN 'T OOG TE HOUDEN, TERWIJL U 'M VOORBIJ LIEP!
U MOET AL-TIJD RECHT VOORUIT KIJKEN!
MAAR DAN ZIE IK 'M NIET MEER!
GAAT U HIER MAAR ZITTEN, DAN ZAL IK 'T U VOORDOEN!
K-KARELTJE...

A-AU!
ALS IK IN DEZE STOEL GA ZITTEN, MOET IK ALTIJD ACHTERUIT KIJKEN OM EEN BEETJE ZACHT NEER TE KOMEN.
TJA, DAT KON IK ECHT NIET WETEN!
NU MOET U GOED OPLETTEN. IK ZAL DIE DEUR OPEN DOEN EN DE KAMER UITGAAN ZONDER DAT ME IETS GEBEURT, OMDAT IK KIJK WAAR IK LOOP!
IK BEN REUZE BENIEUWD, KARELTJE!
BONK!
GOEIE GRUT. JES, KARELTJE TOCH!
HEB JE SOMS NIET GEKEKEN WAAR JE LIEP?
JA MAAR IK MAG TOCH WEL VERWACHTEN DAT ER SCHARNIEREN AAN UW DEUREN ZITTEN!
MAAR KARELTJE GEEFT HET ZO GAUW NIET OP, HOOR! ZIJN ER NOG MEER DEUREN?
KOM MAAR MEE! HIER IS EEN LASTIGE DRAAIDEUR!
IK KAN NOOIT 'NS VEILIG NAAR DE KEUKEN GAAN, WANT DIE DEUR SLAAT ALTIJD TE VROEG DICHT EN DAN KOM IK KLEM TE ZITTEN!
ZO MOEILIJK IS HET NIET!
U MOET ALLEEN DE DEUR WIJD OPEN HOUDEN EN HEM PAS LOSLATEN ALS U ER HELEMAAL VOORBIJ BENT! BEGRIJPT U?
JA, DAT SNAP IK NOG WEL, MAAR...
WENG!
GRUTJES, OOM GOOFY, ZAG U NIET DAT DE DEUR ACHTER ME DICHTSLOEG? WAAROM BLEEF U DAAR STAAN?
WAT?! WIL JE ME SOMS ZEGGEN, DAT HET MIJN EIGEN SCHULD WAS?!

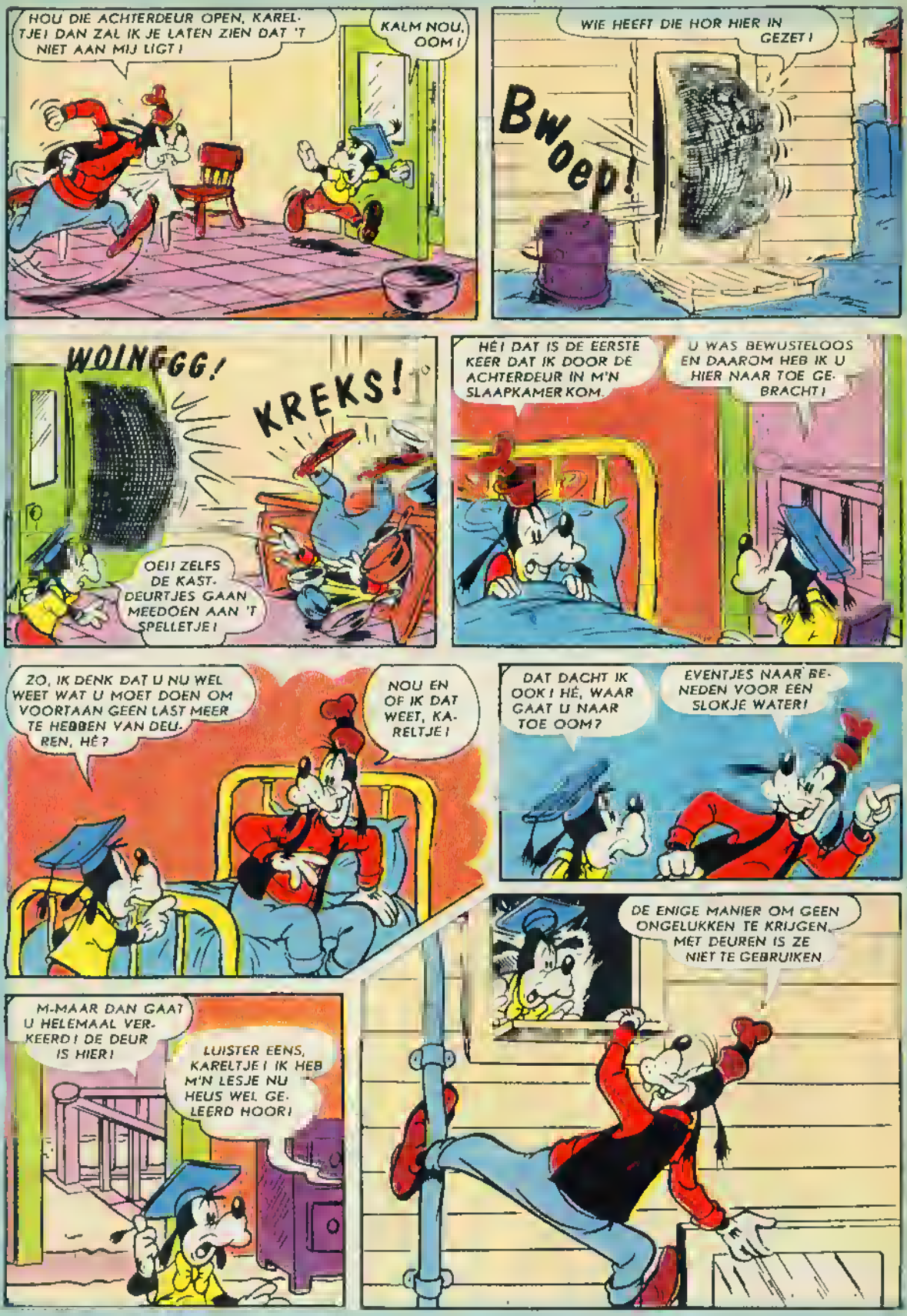
HOU DIE ACHTERDEUR OPEN, KARELTJE! DAN ZAL IK JE LATEN ZIEN DAT 'T NIET AAN MIJ LIGT!
KALM NOU, OOM!
WIE HEEFT DIE HOR HIER IN GEZET!
Bwoep!
WOINGGG!
KREKS!
OEJJ ZELFS DE KASTDEURTJES GAAN MEEDOEN AAN 'T SPELLETJE!
HÉ! DAT IS DE EERSTE KEER DAT IK DOOR DE ACHTERDEUR IN M'N SLAAPKAMER KOM.
U WAS BEWUSTELOOS EN DAAROM HEB IK U HIER NAAR TOE GEBRACHT!
ZO, IK DENK DAT U NU WEL WEET WAT U MOET DOEN OM VOORTAAN GEEN LAST MEER TE HEBBEN VAN DEUREN, HÉ?
NOU EN OF IK DAT WEET, KARELTJE!
DAT DACHT IK OOK! HÉ, WAAR GAAT U NAAR TOE OOM?
EVENTJES NAAR BENEDEN VOOR EEN SLOKJE WATER!
DE ENIGE MANIER OM GEEN ONGELUKKEN TE KRIJGEN, MÉT DEUREN IS ZE NIET TE GEBRUIKEN.
M-MAAR DAN GAAT U HELEMAAL VERKEERD! DE DEUR IS HIER!
LUISTER EENS, KARELTJE! IK HEB M'N LESJE NU HEUS WEL GELEERD HOOR!

WALT DISNEY

PLUTO

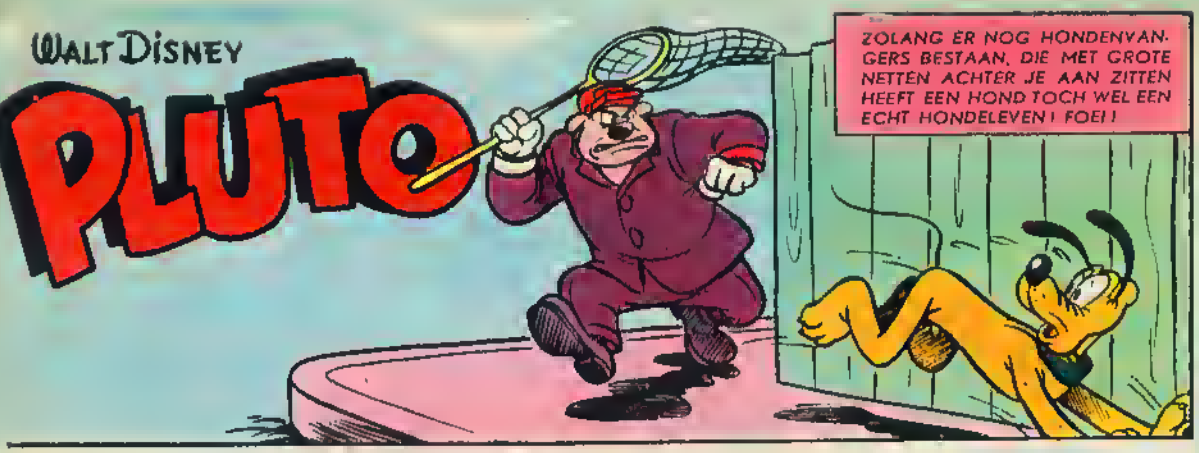

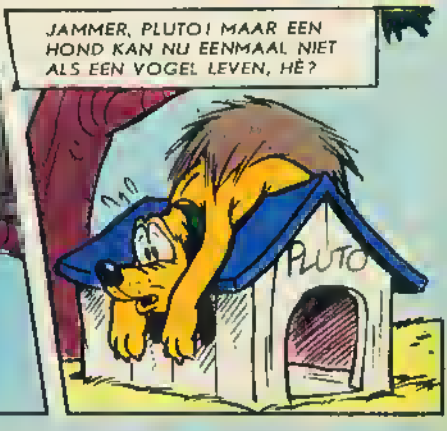

EEN POES ZIJN, DAT LIJKT 'M OOK WEL! DAN HOEF JE OOK NIET BANG TE ZIJN VOOR HONDENVANGERS!

JE KUNT FIJN OVERAL GERUISLOOS RONDSLUIPEN EN ALLERLEI DIERTJES DIE IN HET GRAS RONDSCHARRELEN, AAN HET SCHRIKKEN MAKEN!

MAAR JE HEBT ER BRUTALE RE KELS BIJ, HOOR, PLUTO!

NOU JA, GOED, DAN MAAR GEEN POES! WAAROM ZOU JE EEN POES ZIJN? DAN HEB JE STEEDS HONDEN ACHTER JE AAN! NEE, 'N KIKKER, DAT IS JE WARE. DIE HEEFT PRET!

HET IS HELEMAAL NIET MOEILIJK ALS KIKKER TE LEVEN! JE SPRINGT MAAR!

MAAR JA, EEN KIKKER VOELT ZICH OOK IN HET WATER GOED THUIS!

PLOEPS!

EN JIJ HELEMAAL NIET! JIJ VINDT DIE WEKELIJKSE WASBEURT DOOR MICKEY AL ERG GENOEG!

ENFIN, NET ALS ALLE ANDERE HONDEN WEET JE BEST HOE JE VAN DAT WATER AF MOET KOMEN! JE SCHUDT ER MAAR FLINK OP LOS!

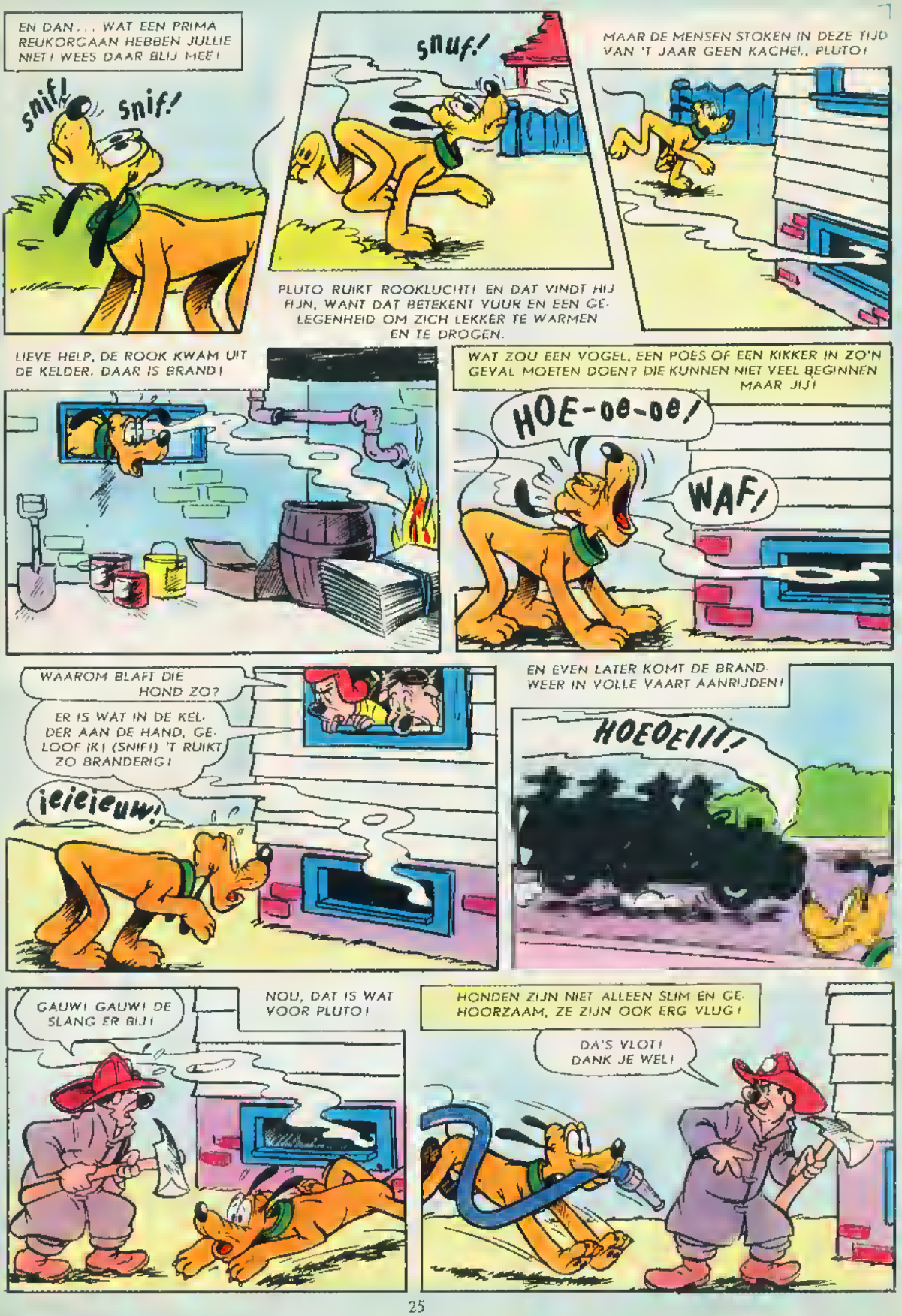
EN DAN... WAT EEN PRIMA REUKORGAAN HEBBEN JULLIE NIET! WEES DAAR BLIJ MEE!
snif!
snif!
snuf!
PLUTO RUIKT ROOKLUCHT! EN DAT VINDT HIJ FIJN, WANT DAT BETEKENT VUUR EN EEN GELEGENHEID OM ZICH LEKKER TE WARMEN EN TE DROGEN.
MAAR DE MENSEN STOKEN IN DEZE TIJD VAN 'T JAAR GEEN KACHEL, PLUTO!
LIEVE HELP, DE ROOK KWAM UIT DE KELDER. DAAR IS BRAND!
WAT ZOU EEN VOGEL, EEN POES OF EEN KIKKER IN ZO'N GEVAL MOETEN DOEN? DIE KUNNEN NIET VEEL BEGINNEN MAAR JIJ!
HOE-oe-oe!
WAF!
WAAROM BLAFT DIE HOND ZO?
ER IS WAT IN DE KELDER AAN DE HAND, GELOOF IK! (SNIF!) 'T RUIKT ZO BRANDERIG!
ieieieuw!
EN EVEN LATER KOMT DE BRANDWEER IN VOLLE VAART AANRIJDEN!
HOEOEIII!
GAUW! GAUW! DE SLANG ER BIJ!
NOU, DAT IS WAT VOOR PLUTO!
HONDEN ZIJN NIET ALLEEN SLIM EN GEHOORZAAM, ZE ZIJN OOK ERG VLUG!
DA'S VLOT! DANK JE WEL!

GELUKKIG IS HET GEEN GROTE BRAND GEWORDEN! DAT HEBBEN WE AAN DIE HOND TE DANKEN!
WAT EEN FLINK DIER!

WEL, BRAVE HOND, VOEL JE ER IETS VOOR OM BIJ DE BRANDWEER TE KOMEN WERKEN?
WAT EEN VRAAG!

NATUURLIJK HEEFT PLUTO DAAR ZIN IN! DIT IS DE MOOISTE DAG VAN ZIJN LEVEN! ZO MAAR MEE MET EEN HELE ECHTE BRANDWEERAUTO. ENIG!

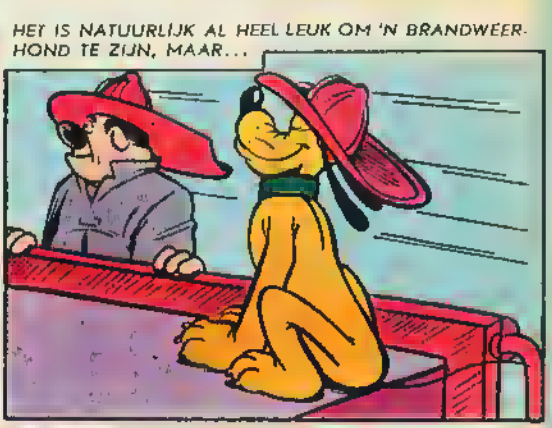
HET IS NATUURLIJK AL HEEL LEUK OM 'N BRANDWEERHOND TE ZIJN, MAAR...

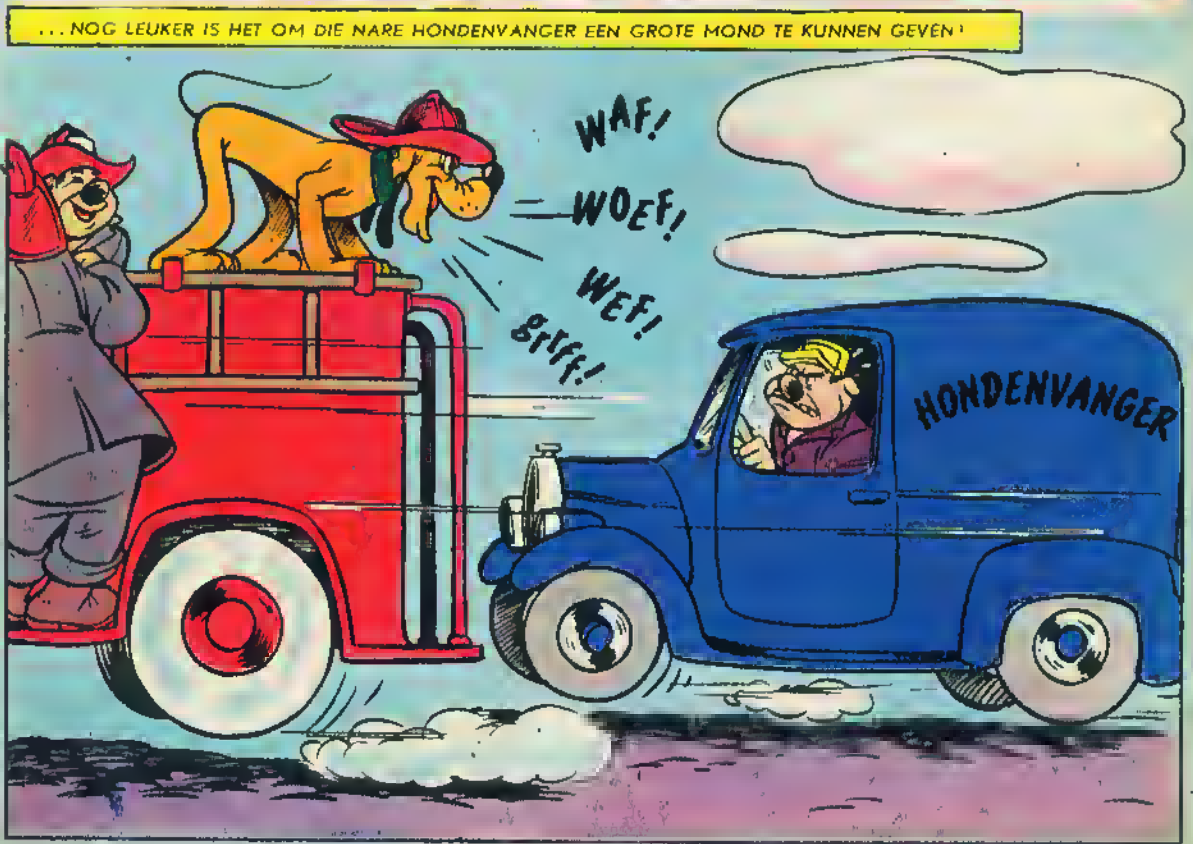
...NOG LEUKER IS HET OM DIE NARE HONDENVANGER EEN GROTE MOND TE KUNNEN GEVEN!
WAF!
WOEF!
WEF!
BRRR!
HONDENVANGER

Weet je weetje!

JIJ EN HET ATOOM

Alles bestaat uit atomen, die bijna een miljoenste millimeter groot zijn. Een atoom bestaat uit een atoomkern, die tienduizend maal zo klein is als het atoom zelf, waaromheen elektronen cirkelen. Het gewicht van het atoom zit vrijwel geheel in de atoomkern.
Die atoomkern bestaat uit twee soorten deeltjes: **protonen en neu-**

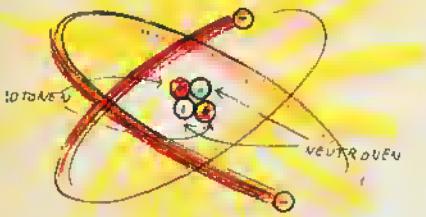

tronen. Nu vind je het misschien vervelend dat ik weer met twee nieuwe vreemde woorden kom aanzetten, maar dat is juist om het je gemakkelijk te maken. Want heel die ingewikkelde wereld, zoals wij die kennen, met al z'n miljoenen verschillende voorwerpen, stoffen en kleuren, hebben we nu teruggebracht tot een bouwsel van maar drie verschillende bouwsteentjes — tot een samenstel van slechts drie verschillende standaard-onderdelen: de **elektronen**, die om de atoomkern cirkelen; en de **protonen** en **neutronen**, die samen de atoomkern vormen. Uit die drie onderdeeltjes — elektronen, protonen en neutronen — is alles — wijzelf inbegrepen — samengesteld.

HOE LANG PER DC-8?

De nieuwe straalverkeersvliegtuigen, zoals de DC-8, vliegen met ruim 100 passagiers, meer dan 900 kilometer per uur. Daardoor duurt een vlucht van Amsterdam naar New York slechts 7½ uur, naar Johannesburg 14 uur en van San Francisco naar Tokio 12 uur.

HOE WERKT EEN ECHOLOOD?

Om aan de grond raken en lek stoten te voorkomen, moet men in vele wateren op de schepen voortdurend weten hoe diep 't water is. Vroeger moest men daartoe „pellen" ofte wel „loden"; men liet een touw, verzwaard met lood, in het water zakken. De meeste moderne schepen zijn thans voorzien van een echolood-installatie. Onder het schip bevindt zich 'n luidspreker, die tevens als microfoon dienst kan doen. Deze luidspreker zendt met tussenpozen een serie zeer hoge geluidstrillingen uit, die zich in een bundel recht omlaag door het water voortplanten tot ze de bodem bereiken. Door die bodem worden de geluidstrillingen teruggekaatst zoals een muur of een rotswand geluidstrillingen in de vorm van een echo terugkaatst. Uit het tijdverschil tussen het uitzenden van de stoot geluidstrillingen en het opvangen van de echo kan men de diepte van het water afleiden. Stel dat dit 0,2 sec. is. In die tijd zijn de trillingen dus tussen schip en bodem op én neer gegaan. Van het schip tot de bodem heeft het dus 0,1 sec. geduurd. De voortplantingssnelheid van geluid in water is 1400 m per sec. Dat betekent dat de diepte 1/10 van 1400 m ofte wel 140 m is.

TELEGRAFIE DUIZENDEN JAREN GELEDEN

„Dat bestaat toch niet!" zul je zeggen. Toch is het waar, zoals uit de geschriften uit die dagen blijkt. Telegrafie met behulp van trommels of vuren. Zo weten we met zekerheid, dat 3000 jaar geleden het op 700 m hoogte gelegen Jeruzalem 'n belangrijk „telegraafstation" was, vanwaar met vuren werd gemeld, wanneer een nieuwe maand was ingegaan. Ook de Perzen en de Grieken gebruikten dit systeem, waarbij berichten van berg tot berg, van landstreek tot landstreek werden doorgegeven. Ook de trommeltelegrafie is al vele eeuwen oud. Daarbij wordt een woord of boodschap door een bepaalde combinatie van trommelslagen overgeseind. In Afrika zijn nog altijd vele dorpen en stammen „draadloos" met elkaar verbonden door middel van trommeltelegrafie. In de eerste wereldoorlog werd het bericht van de landing van troepen in West-Afrika in één dag naar Oost-Afrika per trommel overgeseind: een afstand van 4000 kilometer!

DRIEHONDERD DUIZEND KILOMETER PER SECONDE!

Als je een steen in het water goolt, zie je cirkelvormige golven, die zich uitbreiden — voortplanten.
Op overeenkomstige wijze breiden de golven, die door de antenne van een radiozender worden uitgezonden, zich uit.
Alleen gaat dat veel sneller.
Is de snelheid, waarmee watergolven zich uitbreiden, misschien één meter per seconde, de voortplantingssnelheid van radiogolven is 300.000 kilometer per seconde.
De omtrek van onze aardbol is 40.000 kilometer.
Als nu een radiozender één sein, bijvoorbeeld een knal uitzendt, dan reist die knal in één seconde 7 maal rond de aarde en soms is dat met een gevoelige ontvanger te horen, dan hoor je snel achter elkaar en snel zachter wordend de knalletjes.
Zit je thuis bij de radio naar een concert uit het Amsterdams Concertgebouw te luisteren, dan hoor je de muziek eerder dan de meeste mensen in de zaal, ook al woon je in Limburg of in Groningen.
De voortplantingssnelheid van geluidsgolven is maar 330 m per sec., dus het duurt wel 1/20 seconde voor de mensen in de zaal de muziek horen, terwijl de radioluisteraar op 100 km afstand haar al na 1/3000 sec. hoort!

TOM POES EN DE BEKER VAN ONK

HEER BOMMEL WAS DE GOUDEN BEKER VAN ONK KWIJT GERAAKT, DIE HIJ VAN 'N DWERGJE TE LEEN HAD GEKREGEN. DIE BEKER WAS NU UITGELOOFD ALS PRIJS VOOR DE SPORTMAN VAN HET JAAR, ZODAT HEER BOMMEL ALLERLEI WEDSTRIJDEN MOEST WINNEN, OM HEM TERUG TE KRIJGEN. DIT-MAAL DEED HIJ MEE AAN EEN ZEILWEDSTRIJD. OM HEM TE HELPEN HAD HET DWERGJE EEN WIND-VLAAG OPGEROEPEN, MAAR HIERDOOR WAS HUN BOOTJE OMGESLAGEN.

JULLIE HEBBEN ME VAN DE WAL IN DE SLOOT GE-HOLPEN. LUCHT-ELEMENTJES.. BAH! WISTEN JULLIE NIETS BETERS?

IK HEB AL GEZEGD: HULP VAN ELEMENTJES IS ONBETROUW-BARE HULP.

HM, TOCH MOESTEN WE HET NOG MAAR EENS PRO-BEREN. HET IS ONZE ENIGE KANS OM DEZE WEDSTRIJD NOG TE WINNEN.

MISSCHIEN KUNNEN DE ... EH ... WATER-ELEMENT-JES ONS BETER HELPEN. KUNT U DIE NIET EVEN OPROEPEN?

WIE ELE-MENTEN OP-ROEPT, WEET NOOIT HOE HUN HULP ZAL ZIJN.

... MAAR IK ZAL 'T PROBEREN.

DE DWERG BOOG ZICH OVER HET WATER EN BLIES OP ZIJN ZILVEREN FLUITJE.

METEEN KLONK ER EEN ZACHT GEBORREL EN ...

.. DAAR VERSCHENEN ENKELE WATERIGE WEZENTJES, DIE KABBELEND OP DE OMGESLAGEN BOOT KLOMMEN.

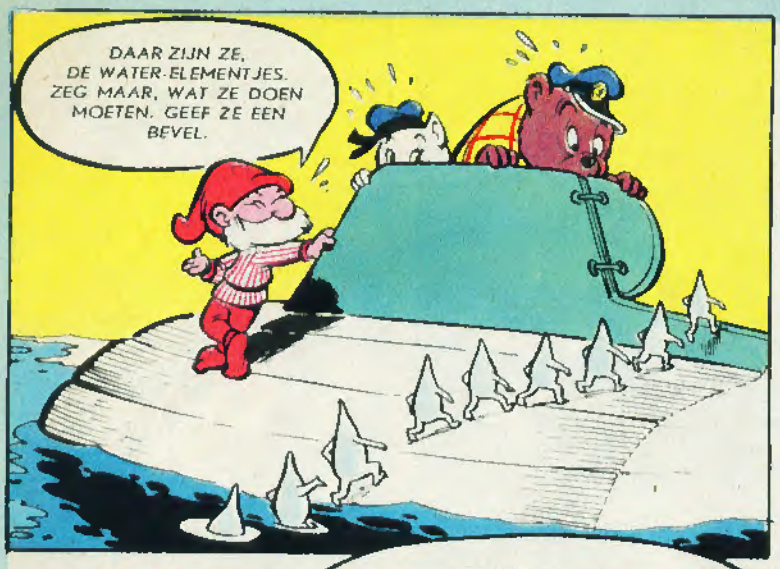

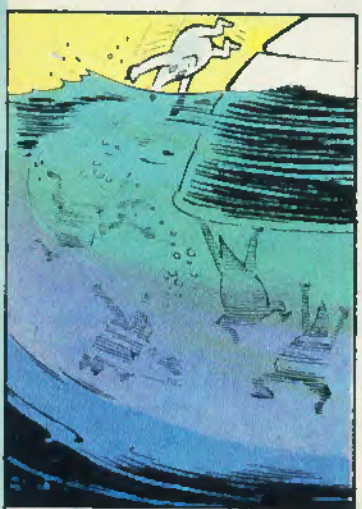

NAUWELIJKS HAD HEER BOMMEL DIT BEVEL GEGEVEN, OF DE ELEMENTJES SPRONGEN MET LUID GEDRUPPEL IN HET WATER.

WAT ZE DAAR BENEDEN PRECIES UITVOERDEN, ZAL ALTIJD WEL 'N RAADSEL BLIJVEN, MAAR HET RESULTAAT VAN HUN BEMOEIENISSEN WAS DADELIJK MERKBAAR.

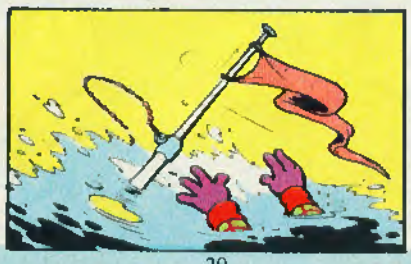

ALLEEN DE MAST STAK BOVEN WATER. DIE WAS NU DUS OPGEHEVEN, ZOALS HEER BOMMEL HAD BEVOLEN, MAAR TOCH WAS HIJ NIET TEVREDEN. HOE KON HIJ ZO ZEILEN.

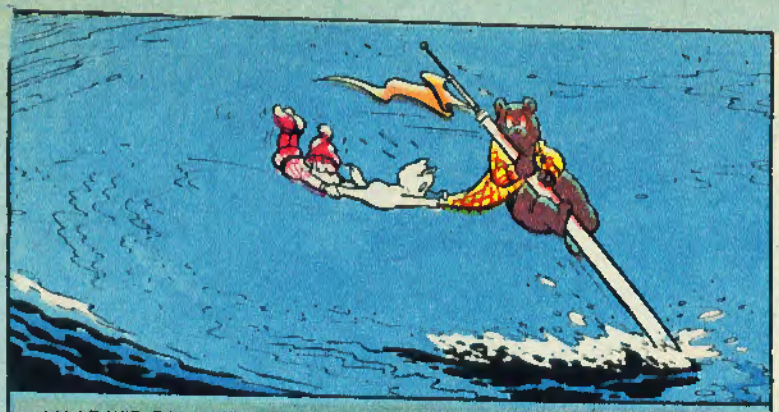

MAAR WIE DE HULP VAN WATER-ELEMENTJES HEEFT' KAN HET ZONDER ZEILEN AF. OPEENS BEGON DE MAST ZICH DOOR HET WATER TE BEWEGEN, VOORTGESTUWD DOOR ONZICHTBARE KRACHTEN. SNELLER, STEEDS SNELLER, ZIJ HAALDEN DE ANDERE DEELNEMERS AAN DE WEDSTRIJD ZIENDEROGEN IN...

BIJ HET RONDEN VAN DE LAATSTE BOEI, LAG HET SCHEEPJE VAN MARKIES DE CANTECLER NOG MOOI VOORAAN. DE EDELMAN VOELDE ZICH DAN OOK REEDS ZEKER VAN DE OVERWINNING...

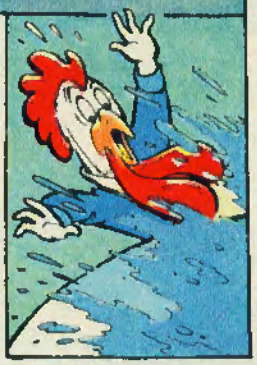

...TOT EEN GUTS WATER VAN DE VOORBIJ-SCHIETENDE MAST ZIJN OVERWINNINGSROES VERSTOORDE.

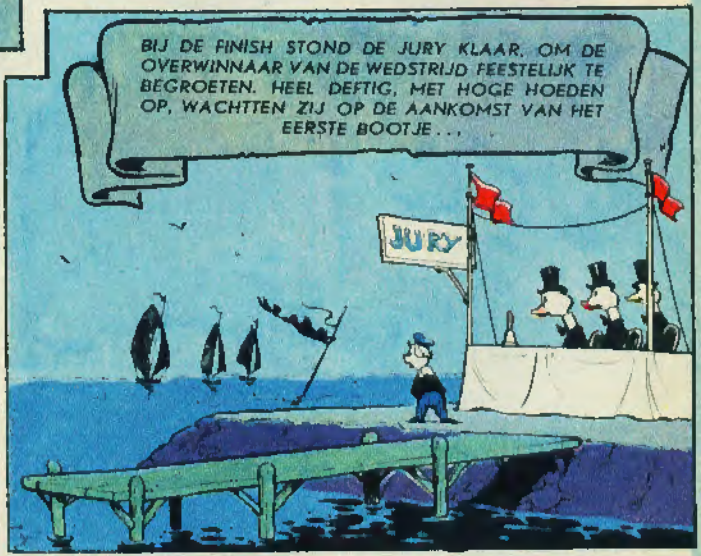

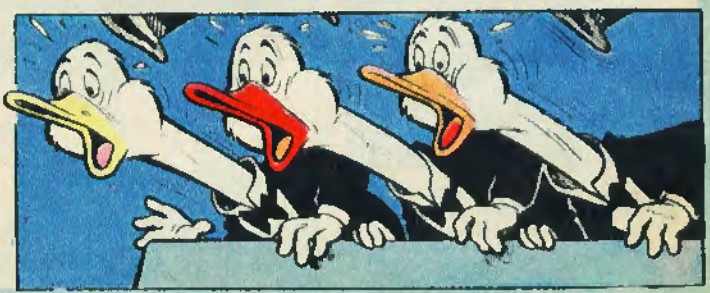

© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

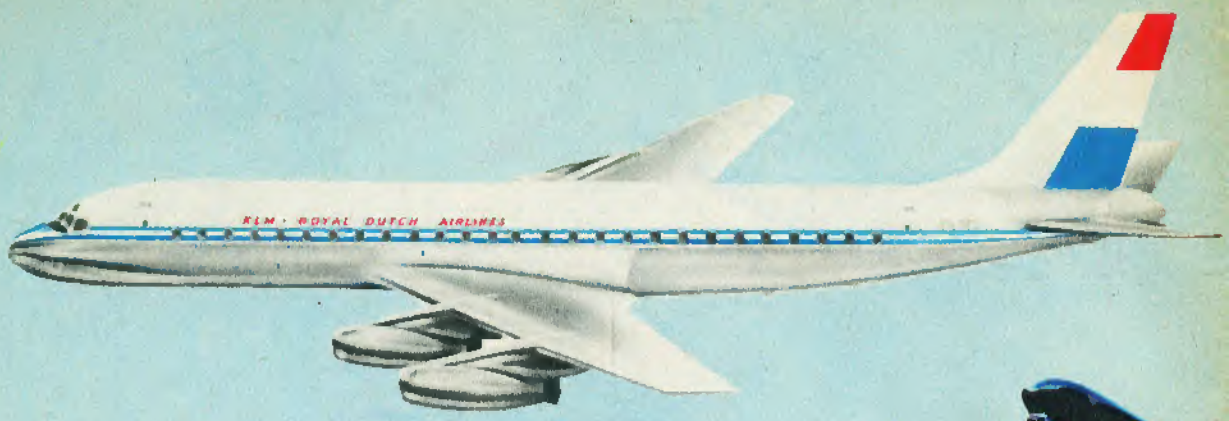

ECHTE KLM-INSIGNES... SPECIAAL VOOR JULLIE!

1. Hoe kom je aan zo'n schitterend, écht KLM-insigne... de zilverblauwe vleugel die stewardessen en piloten dragen? Kopen? Niks hoor, die zijn nèrgens te koop!

2. Die insignes zijn te winnen! Door je ouders! De KLM heeft er een aantal van beschikbaar gesteld in verband met de grote Nescafé-KLM prijsvraag.

3. Er zijn natuurlijk méèr prijzen. Een reis naar Brazilië per KLM. En mooie Nescafé-koffiekannen. Maar de méèste prijzen zijn KLM-insignes. 10.000! Vraag of je ouders méédoen aan die prijsvraag, dan heb je een mooie kans op zo'n machtig KLM-insigne!

LAAT DIT AAN JE OUDERS LEZEN!

Mevrouw, meneer: U houdt toch ook van de beste instant-coffee: van Nescafé? U voelt toch ook wel voor een vliegtrip-voor-twee naar Brazilië? Of voor zo'n schitterende Nescafé-koffiekan, of voor zo'n prachtig KLM-insigne voor Uw kinderen? Doet U dan mee aan de grote Nescafé-KLM prijsvraag, de prijsvraag waarbij U dit alles kunt winnen. U vindt er alle gegevens over in de krant - en ook bij Uw winkelier. Wij wensen U veel succes!

KLM

HET NIEUWSTE KLM-TOESTEL!

Je ziet het hierboven. De Douglas DC-8 „jetliner" - een straalverkeersvliegtuig dat maar eventjes 950 km per uur vliegt. Hoog door de stratosfeer. Je zit in een wip in New York!

NESCAFÉ - MET ZORG BEREID UIT DE BESTE KOFFIEBONEN